

La renovació de la Flama de la Llengua Catalana és una diada per a tots els Països Catalans amb un caràcter cultural i d'exaltació de la Llengua.

Fidels a aquest pensament, proposem el següent programa general:

- 1.- Portar la Flama des de Prada de Conflent (tomba d'en Fabra) fins a Montserrat, a càrrec de les entitats excursionistes de les comarques Lleidatanes.
- 2.- Celebracions culturals de tot tipus arreu dels Països Catalans amb conferències, ballades de sardanes, festivals de cançó, etc.
- 3.- Concentració de les Flames de tots els Països Catalans a la plaça de l'Ajuntament de Monistrol de Montserrat.
 - Arribada de la Flama al Monestir.
 - Acolliment per part del Pare Abat.
 - Missa conventual, ofrenes de les comarques i lectura missatge.
 - Renovació de la Flama (encesa de la llàntia a l'atri).
 - Acte acadèmic: on es parlarà del moment actual de la Cultura Catalana als Països Catalans; informació a càrrec de llurs representants.
 - Sardanes, Festival de Cançó, Castellers, Corals, Ballets, etc.
 - Cloenda.
- 4.- Promoció a nivell de Ràdio-Televisió-Prensa per tal de sensibilitzar el poble envers la diada.
- 5.- Elements de propaganda (cartells, adhesius, programes, etc.).

ORGANITZADORS:

Federació Catalana de Muntanyisme
i entitats federades de les comarques Lleidatanes

Centre excursionista de Lleida

"	"	Solsonès
"	"	Balaguer
"	"	Tàrrrega
"	"	Tremp
"	"	Cervera
"	"	La Seu d'Urgell

COL.LABORADORS:

Entitats excursionistes dels PP.CC.

Omnium Cultural

Congrés de Cultura Catalana

Obra del Ballet Popular

Agrupació Cultural Folklorica

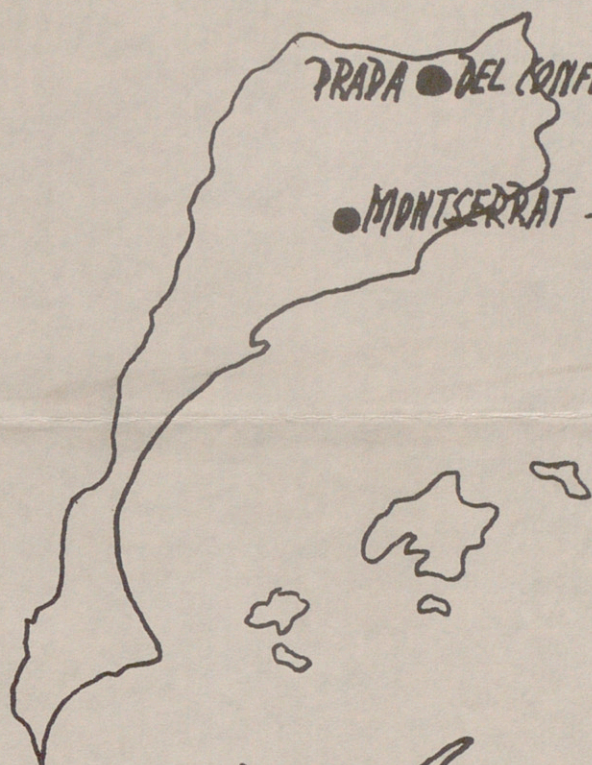
Federació d'Associacions de Veïns de
Barcelona

Grup Tradicions i Costums

Casals Catalans a l'estranger

COORDINADOR: CENTRE COMARCAL LLEIDATA DE BARCELONA

RTA DE LA 8ª RENOVACIÓ DE LA flamade la llengua catalana

PRADA • DEL CONFLENT - VILAFRANCA - MONTLLUIS - PUIGCERDÀ

• MONTSERRAT - MONISTROL - CERVERA - PUIGMORÈNS

TÀRREGA - ANDORRA

BELLPUIG LA SELLA D'URGELL

MOLLERUSSA ORGANYÀ

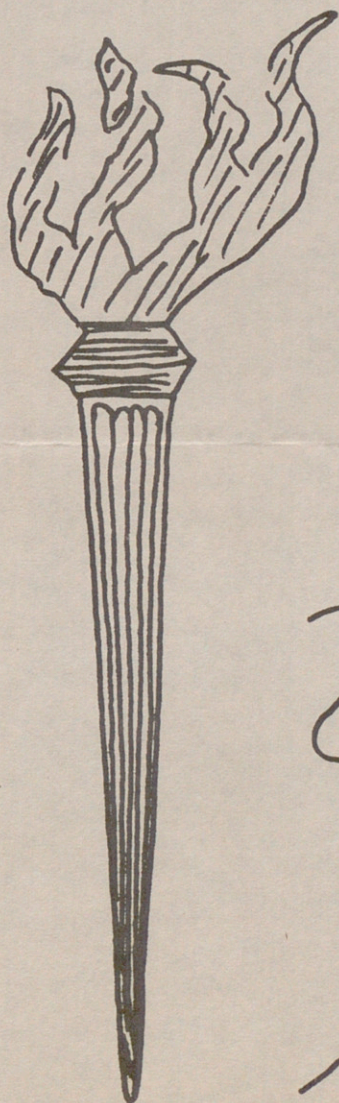
LLEIDA COLL DE NARGÓ

BALAGUER OLIANA

TREMP SOLSONA

ISONA PONTS

ARTESA DE SEGRE

20 FEBRER

1977

[illegible]

Distingits amics:

Us demanem que:

- a) Vulgueu fer-rvos, en tant que Entitat, membres congressistes i també que, com a Entitat, vulgueu adquirir Títols de Subvenció al Congrés en la mesura més sub-tancial possible.
- b) Vulgueu enviar fullets explicatius del Congrés a tots els membres de la vostra Entitat.

Esperem rebre complimentat el butlletí adjunt, i us saludem ben cordialment.

Josep Pi-Sunyer i Cuberta
Secretari General

(tallar)

RESPOSTA DE L'ENTITAT AL CONGRÉS DE CULTURA CATALANA

(Enviar-la al C C C, Col.legi d'Advocats de Barcelona, Mallorca 283 6è pis
tel. 215 82 00 ext. 307)

L'Entitat	Població
Domicili	Telèfon

Vol ser membre congressista i pagarà l'import de: 1.000.-ptes.
Vol, a més, adquirir un Títol de Subvenció al Congrés (els Títols són de 2.000, 4.000, 9.000, 24.000, 49.000, 99.000 ptes) per un import de: ptes.

TOTAL..... ptes.

Pagará l'import total de: (posar la quantitat en lletra).

i dona l'ordre a la Caixa o Banc
 Agència Domicili
 Que sigui transferit aquest import a favor de "Societat Gestora del Congrés de Cultura Catalana S A, i que es carregui al seu compte nº de l'esmentada Caixa o del Banc.

Població, data, i signatura d'un apoderat de l'Entitat:

P. S. - Necessita, per enviar als seus associats, la quantitat de fullets explicatius.

Josep Pallach

Vaig conèixer Josep Pallach al final del 1952 a París. Jo era un estudiant fill de refugiats que acabava el batxillerat; ell ja era un socialista amb tot un historial al darrera, anys de presó i de militància al POUM i al Moviment Socialista de Catalunya que va fundar en acabar la guerra mundial juntament amb Serra i Moret, Buíria, Rovira, Brufau... L'any 1946 havia fet parlar molt d'ell en escapar-se de la presó de Girona. Amb un cop d'audàcia va sostreure dels arxius del Tribunal Militar l'acta de la condemna a mort i afusellament de Carles Rahola, acta que va publicar l'«Endavant», durant molts anys la publicació del Partit.

Me'l va presentar el meu pare. Eren amics de l'època de Perpinyà; Josep Pallach havia col·laborat en «Quaderns», una revista que publicaven entre el 45 i el 47 el meu pare i d'altres refugiats com Claudi Ametlla, Rovira i Virgili, Josep M. Corredor... Recordo que una de les primeres converses que vàrem tenir va ésser a casa seva, al 52 de l'Avenue de la Republique, a Montgeron, un poblet engolit per l'immens suburbi parisenc. S'entrava per una porta esgavellada a un pati des del qual es pujava per una escala exterior de fusta fins al segon pis. Era un piset minúscul on vivien en Josep, la Teresa i la Titona. Una ràdio, una gran quantitat de papers, llibres i diaris i un llit darrera una cortina. El water era a fora, a baix, al pati, cosa que era un seriós inconvenient a l'hivern. Mai no vaig sentir en aquella casa el més petit comentari, la més petita queixa de com n'era de difícil, la vida de refugiats en aquella època. Ben al contrari, i és la primera cosa que em va colpir: L'entusiasme i l'alegria que regnaven en aquella família. Era realment sorprenent de veure com la força d'aquell caràcter, enterament mobilitzada per un ideal, ja havia convertit aquella llar humil en un focus d'energia i d'esperança. Jo, com tots els estudiants de classe mitjana, em sentia atret pels plantejaments radicals. Tres o quatre converses em van guarir definitivament de les meves vel·litats pseudorevolucionàries. Josep Pallach tenia una extraordinària virtut: la

de convèncer sense que en cap moment hom tingués la impressió que el convencien. Feia descobrir; no imposava mai el seu criteri. El valor exemplar d'aquella vida modesta i discreta, una intel·ligència poc comuna, un tacte dels més subtils combinat amb una energia i un optimisme extraordinaris, en varen impressionar com han impressionat a tots els qui l'han conegut.

Vaig ingressar al Moviment Socialista de Catalunya l'any 1953. Ens reuníem, juntament amb d'altres companys, cada dimecres i cada divendres al Cafè Cluny per comentar la situació política, preparar l'«Endavant», mantenir els canals de comunicació entre tots els grups del Partit, assegurar la relació amb les altres forces de l'oposició catalana i espanyola. 1954, 55, 56, ja feia tres anys de la vaga dels tramvies. S'havia entrat el ple franquisme, a les hores més baixes de l'oposició. Josep Pallach, incansable, desbordant d'optimisme i d'activitat, continuava organitzant la lluita. No puc estar-me de dir que són aquests anys obscurs en els quals he pensat amb més força el dia de la seva mort.

Josep Pallach va ésser per a mi, com per a molts de nosaltres, el mestre que va guiar els nostres primers passos en el món de la política, el qui ens va cridar a la lluita pel socialisme i, abans de tot, al combat per Catalunya. El meu amic Joan Reventós ha escrit fa poc un article evocant amb delicadesa aquells vells temps i posant en relleu el profund amor que Josep Pallach sentia per la nostra terra. La idea que dominava la seva vida i ens comunicava amb més força era, en efecte, la prioritat donada a Catalunya, la necessitat imperativa abans de tot i per damunt de tot d'aixecar el nostre poble per forjar una nació.

Aquesta Catalunya reconstruïda, Josep Pallach la veia i la volia socialista. El socialisme que preconitzava és un socialisme profundament arrelat en la realitat catalana, inspirat en les velles tradicions del nostre moviment obrer, i que vol recollir els corrents federals, republicans i d'esquerres tan vius a casa

nostra. Si, era un socialista moderat, i la seva moderació —els darrers i dramàtics esdeveniments ens ho recorden— era potser la qualitat que tots ens penedim de no haver-li agraït prou. Ara bé, i com ell mateix deia molt sovint, si bé era un socialista moderat, no era moderadament socialista. Aquests darrers temps es van dir algunes estridències, acusant-lo fins i tot de bloquejar una unitat socialista feta sobre bases «autènticament» socialistes. El dia de la seva mort tot Catalunya i, en particular, tots els socialistes vàrem sentir en el fons del nostre cor que moria un líder socialista dels més autèntics, dels més sacrificats i dels més preocupats se sentien per la desunió i un dels qui més havien fet per la unitat. Hi va treballar amb claredat i realisme. Sabia que aquest és un problema d'una gran complexitat, com els fets ho han anat demostrant. Sabia que el socialisme ha esdevingut, igual com la democràcia, una noció tan àmpliament acceptada que cobreix avui realitats molt distintes i a vegades oposades. Sabia també que el nostre país ja ha fet una experiència d'unificació socialista que ha estat negativa en desembocar en el partit Socialista Unificat de Catalunya, del qual es van apoderar els comunistes. Creia que la unitat socialista era possible, però sobre bases inequívocament democràtiques i inequívocament catalanes a l'entorn dels principis que agrupen tots els partits socialistes d'Europa. Amb paciència i tenacitat hi continuava treballant en el nostre III Congrés poques hores abans que el sorprengués la mort.

Josep Pallach ens ha deixat una important obra escrita, llibres, assaigs, articles, que alguns amics reeditaran i que seran sens dubte font d'inspiració i reflexió per a molts joves que avui s'acosten al socialisme. Però més important que tots aquests escrits, ens ha deixat un instrument per a continuar la lluita: un partit, el Partit Socialista de Catalunya, i una responsabilitat, la de cridar-hi, com ho feia ell, tots els qui volen continuar el seu combat per Catalunya i pel socialisme.

AMADEU CUITO

BUSTIA

MACIÀ

Tots els catalans de bona memòria estem en deute amb el qui fou el primer president de Catalunya l'honorable Francesc Macià. Evidentment li devem l'homenatge de perpetuar la seva gloriosa memòria. Però no n'hi ha prou amb la subscripció; a més, hem de mobilitzar-nos tots per tal que el monument al president Macià sigui un fet ben aviat incrementant les aportacions a la subscripció per tots els mitjans possibles i pressionant perquè al bell mig del cap i casal de Catalunya s'alci el monument a l'Avi amb l'Estatut del 1932 a la mà, i el lloc ideal per al seu emplaçament crec que és la plaça de Sant Jaume que podria canviar el nom pel de Francesc Macià.

Com a catalans amb aquest homenatge no farem cap gesta, sinó que ens limitarem a complir el nostre deure.

ANTONI MEDINA i ESPINOSA
(Barcelona)

EN REVENTÓS I LA UNITAT SOCIALISTA

Què li passa a Reventós que una altra vegada, pretén regirar la polèmica socialista cap a atacs personals ara contra mossèn Dalmau?

Tan difícil és de polemitzar i dialogar sense atacar personalment? Cal discutir els arguments i les opinions i no pas atacar les persones! No tornem a començar si us plau.

D'altra banda cal agrair-li que finalment hagi reconegut malgrat afirmacions anteriors del PSC (c) que el PSC encara s'està fent. Potser aquest reconeixement és conseqüència precisament dels articles clars de mossèn Dalmau.

«NOU»
(Vic, Osona)

S. FAMÍLIA-DEMOCRÀCIA

...Magnèsia - Gimnàstica (en català no rima) Embolica, que fa fort ara resulta que, segons «Cau» (AVUI 6-2-77 p. 6), el temple és un balafiu, que fa massa d'embalum, que és un obstacle a la democràcia m'agraden aquestes baluernes antidemocràtiques com l'Acropolis, la catedral de Chartres o Santa Maria del Mar, feta en cinquanta anys sense esclavitzar ni escandalitzar ningú.

La vergonya que sempre ens havia fet d'ensenyar als forasters les «Obres perpètuas» de la Sagrada Família (i la pena que ens feia, als de casa!) Potser algú s'en recordarà i n'assabentarà els joves, que el darrer dels vells també compta en bona democràcia.

JAUME REGAS
(Barcelona)

CAP AL «MEA CULPA»

¿Saben què em fan pensar els senyors capdavaners de l'oposició —dita— d'obediència catalana?

En la «Torre de Babel» i a fe que ens hi emmenaran. Ja han comptat quant de temps els queda per a aconseguir-ho? I diuen que estimen Catalunya! Com hi ha món que mai no podia el centralisme presumir de poder comptar amb els millors aliats —jo diria— in-

(Passa a la pàgina següent)

En aquesta secció només seran publicades les cartes que siguin breus i diguin nom i adreça de l'autor. Ens reservem el dret reduir-les, si no se'ns indica altra cosa.

Països Catalans

Després de les Jornades de Debat sobre els Països Catalans, hom pot aventurar unes primeres conclusions, evidentment personals, sobre el que han estat aquestes Jornades i el que han representat per al debat, encara obert, sobre els Països Catalans.

Hi vam poder constatar l'interès de tothom per aquest tema. A partir d'una unitat lingüística i cultural ja indiscutida, les diverses posicions i actituds, totes elles amb un fort interès pel tema, van anar contrapuntant-se durant els tres dies. També vam poder veure-hi l'esforç de molts a redefinir, ajustar, afinar llurs posicions. Perquè el tema, ultra interessar, fa camí, arrela, avança sense parar. No és perquè si que van arribar a celebrar-se les Jornades: la coincidència d'interessos —bé que a vegades divergents— i l'esperit unitari les feren possibles.

Com tampoc no és perquè si que el Congrés de Cultura Catalana és de Països Catalans, que aquest mateix diari AVUI dedica planes senceres a la informació de Països Catalans, que una **Síntesi d'Història dels Països Catalans**, de Jordi Moners, assolix un èxit de venda, que es pot celebrar una Marxa de la Llibertat a gairebé tots els Països Catalans, que la coordinació d'instàncies polítiques unitàries dels Països Catalans avança, que existeix una Partit Socialista d'Alliberament Nacional dels Països Catalans arrelat en tots ells, etc. No és perquè si. En definitiva, aquests fets i d'altres són la materialització d'una realitat, contestada o no, però realitat.

En les Jornades va quedar de manifest, d'una vegada per sempre, la tradició del concepte «Països Catalans» (amb altres noms: nació catalana, gran Catalunya, terres catalanes, etc.) i del nom mateix, usat des de començament de segle i sobretot durant els anys 30 amb l'esclat de normalitat democràtica que vivien els Països Catalans i l'Estat espanyol. Caldrà, doncs, a partir d'ara ser crítics a l'hora d'acceptar la fal·làcia de la modernitat del terme i del concepte, inventat —diuen— per uns quants intel·lectuals pancatalanistes. Evidentment, és a partir dels anys 60 que el tema agafa nova volada; però Joan Fuster, quan escriu **Qüestió de noms**, no s'inventa res; recull i assumeix, ell i els altres, una tradició, un estat d'opinió i una tasca feta, si no populars, sí prou generalitzats i prou «antics».

Per altra banda, un tema aparegué del tot conflictiu: Catalunya Nord. La situació de Catalunya Nord, colonitzada econòmicament i culturalment, amb una forta emigració, depauperada, etc., etc., és avui pedra de toc per a les diverses alternatives. Els uns —la penència de Pere Verdader en fou la tipificació— insisteixen en les condicions econòmiques, socials i polítiques i les extreïen; insistia en l'estretor del lligam que uneix el País Rossenllonès amb França, i accepten només la reivindicació lingüístico-cultural. Els altres —Miquel Mayol en fou el portaveu—, tot i acceptar la gravetat d'aquesta anàlisi, posen en relleu el camí fet en la represa de la consciència nacional a Catalunya Nord, els passos fets i els resultats —no gens fàcils— aconseguits. Tenen ben present el camí que encara queda per fer. En definitiva, llur actitud és una actitud de futur, de «no voler pas morir», de voler viure, per a la qual cosa cal lluitar.

Una quarta conclusió és l'entestament, per part de certes esquerres que lluiten als Països Catalans i que accepten allò «d'un Estat, un partit», a negar encara la realitat nacional dels Països Catalans. Si bé dins d'aquestes esquerres hi ha certs sectors que malden per aconseguir el reconeixement de la unitat nacional dels Països Catalans i la seva

capacitat d'organització i estructuració polítiques, el conjunt dona encara uns resultats molt pobres i decebedors.

Uns diuen —l'any 1976— que el «terme Països Catalans és totalment confusori: no se sap a què respon», o que «la idea de Països Catalans és una reminiscència de la ideologia imperialista de la gran burgesia catalana», o que «a la llum del materialisme històric no sembla correcte considerar avui els Països Catalans com una nació catalana», o que «no existeix avui en els Països Catalans una consciència nacional única i tampoc no existeix en el seu conjunt aquesta forma de cohesió social que denominem nacionalitat moderna», o que «és difícil parlar avui de Països Catalans com uns realitat objectiva», o que «els Països Catalans no són una nació, però ho poden arribar a ser si a les dades objectives (estructurals i històriques) comunes s'incorpora, mitjançant el protagonisme de les masses, una consciència col·lectiva única», etc.

D'aquesta antologia de situacions totes elles publicades, voldria remarcar l'argument que els Països Catalans no són nació perquè els manca una consciència nacional única. Però, ¿voldrien explicar els defensors d'aquesta tesi quina diferència nacional hi ha entre els catalans del País Valencià, de les Illes, de Catalunya Nord i del Principat? Després de tants i tants anys d'opressió i alienació nacionals és evident que l'arrelament de la consciència nacional és divers; però, ¿no és la mateixa consciència nacional per a tots? ¿No és l'única que tenim?

Però encara hi ha una altra fal·làcia que hom repeteix a balquena: la identificació, la igualació de **realitat nacional i organització política** dels Països Catalans. Com que això últim encara no és possible a curt termini, el primer no ens cal reconèixer-lo. En certa manera vénen a dir que si una nació no pot esdevenir Estat, no pot organitzar-se com a Estat, no és nació. En definitiva és la posició dels qui identifiquen nació i Estat.

Malgrat tot, seria il·lusori pensar ara en l'organització i estructura dels Països Catalans com a cosa immediata. Es potser d'allò que estem més lluny, però que tothom accepta tot deixant la decisió a mans de la votació popular —l'autodeterminació—, que haurà de decidir la forma d'Estat i de govern dels Països Catalans. ¿Per què, doncs, hi ha qui accepta una estructuració política dels Països Catalans per al futur i ara nega ardidament la seva unitat nacional? ¿Es per la «manca de consciència nacional única» o per la servitud d'una estratègia forana o per la interpretació mecànica d'una teoria?

Finalment, assenyalar una vegada més el paper que les organitzacions polítiques tenen en aquest afer. L'últim dia vam poder comprovar públicament quines eren les posicions dels diversos partits. La premsa les ha reportades minuciosament. Però no és un problema de documents. És una qüestió de lluita diària, de ser capdavaners en l'aclariment, l'explicació del fet nacional dels Països Catalans i les seves reivindicacions. Les restriccions mentals, els «atentismes», les anàlisis mecàniques són els més grans enemics de la lluita en què tots estem compromesos.

Malgrat tot, cal que el realisme presideixi les nostres anàlisis i la nostra lluita; però en virtut d'un realisme mal entès hom no pot negar l'evidència, hom no pot estar sempre a la defensiva aferrat a les tesis clàssiques. Ens cal, amb la lluita de cada dia, avançar i no frenar.

CARLES-JORDI GUARDIOLA

BUSTIA

(Ve de la pàgina anterior)

conscients pel que sembla de la seva responsabilitat històrica. Però no ens preocupem, després tots plegats ja entonarem el «Mea culpa» D'això, si que en sabem.

V A R
(Sabadell, Vallès Occidental)

TRIAS FARGA - MOLT BE

Permeteu-me que faci pública la meua total conformitat amb l'article escrit per Ramon Trias Farga «Ara o mai» (AVUI 6-2-77), que posa les nostres coses al seu lloc i dona orientacions precises.

Sense renunciar a cap dels nostres ideals i exigències, presenta les possibles opcions en una forma molt relista. Enhorabona.

SALDO MARCO i SOLER
(Planes, la Selva)

FELICITACIO A BALLESTER

Sóc valencià de soca-rel. Estimo València fanàticament, i perquè estime la meua pàtria valenciana, estimo amb la mateixa força els Paisos Catalano-Valencians que constitueixen la nostra comunitat nacional. Llegixo sovint a AVUI les cartes de Joan Ballester i Canals. Constate que totes elles traspuen un criteri clarament patriòtic. En felicitar per això el nostre compatriota Ballester, vull donar-li constància que a València, hi ha qui compartix plenament el seu pensament i l'anima a persistir en el seu entestament de posar els punts sobre les is pel que respecta a la política nacional que convé a la nostra pàtria comuna.

VICENT LLOPIS
(València)

MES CONFUSIO

Em sembla que ja n'hi ha prou de confusió i d'engany! ¿Què és, si no, aquesta paròdia de la «Comisión de las nacionalidades»? ¿Què poden defensar un president de govern que ni en vol sentir parlar, un senyor que representa un partit centralista i que diu: «Si els partits catalans no ho defensen, jo no puc ser més papista que el papa»? I l'altre, el senyor Felipe González, aquest no s'amaga pas de dir: res de nacionalitats, i els representants de partits catalans que hi van tots sabem que no representen pas el nacionalisme. Bé, doncs, jo dic: no a tota aquesta farsa!

MISABEL ORRI
(Barcelona)

FINS QUAN!

¿Fins quan hem de veure els noms de Fivaller i Jaume i el Conqueridor esborrats de les esculptures al frontis de l'ajuntament? ¿I fins quan de mitja Via Laietana enllà no hi haurà el nom de Pau Claris? ¿I fins quan els carrers de «Lauria» i «Fernando» i «Urgel» han de continuar sense ésser retolats amb llurs noms veritaders de Roger de Llúria Fivaller i Comte d'Urgell?

¿Es que per a ésser possible

MONUMENT A MACIA

Llista encapçalada per la família Triadó

AVUI, mogut per les peticions dels lectors, canalitza una subscripció pro monument al president Francesc Macià, la qual ha estat encapçalada pel president Tarradellas.

Les aportacions es poden fer d'aquestes dues formes:

a) Per correu, mitjançant taló al portador barrat, en una carta adreçada al nostre director.

b) Personalment, fent el lliurament corresponent a la secretaria de direcció d'AVUI, de 5 a 7 de la tarda, de dilluns a divendres inclusivament.

TRENTA-QUATRENA RELACIO (tancada el 14 de febrer del 1977).

	SUMA ANTERIOR.....	1.861.075, — pessetes
2.780	Joan Triadó, esposa i fills (Barcelona).....	1.500, — «
2.781	Família Juste (Barcelona).....	1.000, — «
2.782	Jesús Martínez i Tovar (Barcelona).....	100, — «
2.783	Família Juan Daniel (Premià de Dalt).....	1.000, — «
2.784	Andreu Ferret i Pagé (Esplugues).....	1.000, — «
2.785	Vicenç Vilana (Montcada).....	500, — «
2.786	Jesús Costa i Peral i Anna Puig (Sils).....	430, — «
2.787	Jaume Puig i Gabriela Woith (Barcelona).....	430, — «
2.788	Jordi Solé (Barcelona).....	100, — «
2.789	Família Brillasde Moya (L'Hospitalet de L).....	500, — «
2.790	Família Rigol (Terrassa).....	200, — «
2.791	Gregòria Quilez i Mateo (Barcelona).....	100, — «
2.792	Francesc Brillas i Quilez (Barcelona).....	100, — «
2.793	Antònia Coso i Ferragut (Barcelona).....	100, — «
2.794	Dolors Ferragut i Andreu (Barcelona).....	100, — «
2.795	Enric Brillas i Coso (Cerdanyola).....	100, — «
2.796	Rosa Maria Bastida i Bonany (Cerdanyola).....	100, — «
2.797	Amadeu Brillas i Coso (Barcelona).....	200, — «
2.798	Xavier Casamayor i Coso (Barcelona).....	100, — «
2.799	Família Anguera-Serisier (Barcelona).....	500, — «
2.800	Dos de la Marxa de la Llibertat (Barcelona).....	5.000, — «
2.801	A la memòria de S Matas i J Ribera (Sabadell).....	500, — «
2.802	L S (L'Hospitalet de Llobregat).....	1.000, — «
2.803	Dionís Peruchet i Dolors Sevilla (Barcelona).....	200, — «
2.804	Joan Salvat i Coral (Barcelona).....	300, — «
2.805	Jaume Capdevila i Tiana (Barcelona).....	100, — «
2.806	Mercè Abelló i Vinyas (Barcelona).....	100, — «
2.807	Joaquim Vallvé (Barcelona).....	100, — «
2.808	Raimunda Soler (Barcelona).....	100, — «
2.809	Jordi Vallvé i Soler (Barcelona).....	100, — «
2.810	Francesc Bernadell i Bernaus (Barcelona).....	400, — «
2.811	Montserrat Mauri i Farré (Barcelona).....	400, — «
2.812	Montserrat Bernadell i Mauri (Barcelona).....	200, — «
2.813	Eulàlia Bernadell i Mauri (Barcelona).....	200, — «
2.814	Victòria de Gràcia i Puyoles (Barcelona).....	150, — «
2.815	J D i M Mauri de Gràcia (Barcelona).....	150, — «
2.816	Raquel Farré i Solé (Pla de Sta. Maria).....	100, — «
2.817	Família Figueras i Comulada (Alella).....	500, — «
2.818	Antoni Manasanch i Corbella (Barcelona).....	500, — «
2.819	Cian Francesc Layret (Barcelona).....	500, — «
2.820	Joaquim Abad i Querol (Barcelona).....	500, — «
2.821	Joan Batlle i Estany (Jafre de Ter).....	200, — «
2.822	Salvador Barot i Esteve (Barcelona).....	1.000, — «
2.823	Enric Martí i Selvis (Molins de Rei).....	1.000, — «
2.824	Família Capdevila-González (Barcelona).....	300, — «
2.825	J M Güell (Valls).....	430, — «
2.826	Família Jornet-Ortoll (Calafell, platja).....	500, — «
2.827	Josep M Rius i Cunill (Barcelona).....	100, — «
2.828	Antoni Borrat Montaner (St. Cugat del Vallès).....	100, — «
2.829	Helena Lera (Sant Cugat del Vallès).....	100, — «
2.830	Helena Borrat i Lera (Sant Cugat del Vallès).....	50, — «
2.831	Antònia Borrat i Lera (St. Cugat del Vallès).....	50, — «
2.832	Meritxell Borrat i Lera (St. Cugat del Vallès).....	50, — «
2.833	Jordi Borrat i Lera (Sant Cugat del Vallès).....	50, — «
2.834	Antoni Borrat i Lera (Sant Cugat del Vallès).....	30, — «
2.835	Grup de Catalans de Gràcia-Nord (Barcelona).....	10.000, — «
2.836	Família Peix-Orobitg (Barcelona).....	300, — «
2.837	Família Alsedà-Pérez (Barcelona).....	500, — «
2.838	Família Fornells-López (Barcelona).....	300, — «
2.839	Família Atsuara-Soriano (Barcelona).....	300, — «
2.840	Família Herrera-Collado (Barcelona).....	200, — «
2.841	Família Gonell (Barcelona).....	200, — «
2.842	Família Basagoiti (Barcelona).....	300, — «
2.843	Família Fuster-Matute (Barcelona).....	200, — «
2.844	Família P Seró (Barcelona).....	200, — «
2.845	Família A D A (Barcelona).....	500, — «
2.846	Jacinta Fermin i Sanmiquel (Alella).....	300, — «
2.847	Família Llorens (Barcelona).....	500, — «
2.848	Joan Monsunís i Domingo (Barcelona).....	100, — «
2.849	Jordi Sanromà i Just (Barcelona).....	100, — «
2.850	Rafael Dalmau, in memoriam (Barcelona).....	1.000, — «
2.851	Joan Prats i Martí (Barcelona).....	1.000, — «
2.852	Josep Faura i esposa (Sant Boi de Llobregat).....	350, — «
2.853	Magí Rovira i Salvat (Barcelona).....	250, — «
2.854	Angels Castelló de Rovira (Barcelona).....	250, — «
2.855	Francesc Martínez i Garcia (Barcelona).....	250, — «
2.856	Angels Rovira de Martínez (Barcelona).....	250, — «
2.857	Daniel Martínez i Rovira (Barcelona).....	250, — «
	TOTAL.....	1.901.895, — pessetes

cal aconseguir abans el permís de Madrid? Si així fos, que Déu ens arreglegui a a bona hora!

ANTONI CARBO i VIDAL
(Barcelona)

EDUARD PADROS

En la pàgina d'excursionisme de l'AVUI del dia 28 de gener, ben segur, per una manca de matisació per part meua, es diu, pel que fa a l'actuació de l'amic Eduard Padros com a president de la Federació Catalana de Muntanyisme, que «porta a terme una labor destacada, però poc brillant». Aquesta darrera expressió, que pot induir a donar-li un to pejoratiu, volia dir que, durant la seva actuació, els condicionaments polítics que patiem aleshores impedié que la seva labor tingués la publicitat i l'exteriorització que haurien tingut en temps diriem normals i que el seu tacte, dedicació i entusiasme mereixien.

F. MARTINEZ MASSO
(Barcelona)

EL FIGARO

Som vuit excursionistes barcelonins que diumenge, dia 6 de febrer, vam anar al Figaró, i volem que quedi constància d'un acte de solidaritat.

Volem testimoniar des d'aquestes pàgines el nostre agraïment al senyor Coll, batlle del Figaró, i la seva senyora pel seu ajut, car a causa d'una averia a l'estació de la Garriga vam estar més de tres hores esperant el tren i amb un dels companys malalt, sense trobar taxis ni autocars ni res.

El senyor batlle va tenir la gentilesa de portar el nostre company malalt i tres més de nosaltres fins a la Garriga.

8 EXCURSIONISTES
(Barcelona)

ELS «ETS I UTS»

Cal treure de dubtes Ferran Blasi (AVUI 9-2-77) sobre l'expressió de Jaume Miravittles «amb totes els ets i uts», i amb aquesta finalitat ens permetem de suggerir-li que cerqui al **Diccionari general de la llengua catalana**, de Pompeu Fabra, l'article «et» (i també «ut») i li restarà aclandada dita expressió. I, si més no, a L'Alcover-Moll, Volum 5, pàgina 622.

Que mal se'ns ha fet en interdir-nos l'ensenyament en català! Una expressió familiar i de tan familiar, vulgar, ens atrevíem a dir, avui hi ha moltes que la ignoren i àdhuc els esdevé «ben misteriosa».

HOMSANG
(Barcelona)

PER FAVOR...?

Retaré molt agraït a l'amabilitat d'Assumpta Sabater (Barcelona) si vol indicar-me quin text —original o traducció— de la declaració de la Santa Seu sobre la no admissió de les dones al sacerdoci ministerial va poder utilitzar que li permetés tan ràpidament un judici tancat com el que fa a l'AVUI del dia 6 d'aquest mes de febrer.

VICENÇ NOLLA
(Tarragona)

322,
divers, dia 23

Barcelona, 28 de gener 1977.

Sr.
JOSEP FAULI
Director del Diari AVUI
Diputació, 284

BARCELONA. 9

Distingit amic,

Em plau d'adjuntar-te un taló de Ptes. 5.000,- com a contribu-
ció de l'Orfeó Català al projectat monument a Francesc Macià.

Aprofito aquesta avinentesa per a saludar-te molt cordialment,

ANTONI SABAT TUBELLA
Administrador

af.

CENTÉNARI CENTRE EXCURSIONISTA DE CATALUNYA

TROBADA AL CANIGÓ - 23 al 29 de JUNY 1976

=====

PROGRAMA COMPLEMENTARI

- DIMECRES, 23 - Sortida autocar a les 16 h. en punt - Lloc Plaça Universitat A Prada - Foc de St. Joan.
- DIJOUS, 24 - Excursió amb autocar i visita de Vilafranca de Conflent - Ver~~net~~-les-Bains - Sant Martí del Canigó i la tomba del Mestre Pompeu Fabra.
- Dinar en ruta - 1 h. de caminar i 30 Kms. autocar.
- DIVENDRES, 25 - Excursió facultativa al Castell de Salses - Port Barcarés - Elne i Perpinyà, per assistir a la recepció de la Municipalitat, a les 5 de la tarda.
- Dinar en ruta - 170 Kms. autocar.
- DISSABTE, 26 - Excursió facultativa amb autocar a les Gorges de Galamús, Gu~~illán~~, Gorges de Pierre Lys i Sant Paul de Fenouillet.
- Dinar en ruta - 182 Kms. autocar.
- A les 10 de la nit, Foc de Camp a Sant Miquel de Cuixà.
- DIUMENGE, 27 - Excursió facultativa a Serrabona - Toulonges - Perpinyà i assistència al Concert de la Coral del Centre a l'església de Sant Domènec de Perpinyà en ocasió de les festes del centenari del mestre Pau Casals i dels Jocs Florals de la Llengua Catalana.
- Dinar en ruta - 100 Kms. autocar.
- DILLUNS, 28 - Ascensió a la Pica del Canigó, repetint l'itinerari seguit per Pere El Gran - facultatiu amb jeeps fins al refugi de Cortalet.
- Dinar en ruta
- A les 9 del vespre a Sant Miquel de Cuixà, dissertació de Miquel Coll i Alentorn sobre "Pere el Gran, protagonista de la primera al Canigó".
- A les 10'30, Homenatge al nostre consoci senyor Josep Me Batista i Roca.
- DIMARTS, 29 - Retorn a Barcelona, després de dinar.

TROBADA AL CANIGÓ

=====

PROGRAMA

DISSABTE, 26 - Foc de Camp a Sant Miquel de Cuixà.

Projecció de tres films color de 16 mm. de Pere Masdeu i Rovira

Sèrie : Noms dels Països Catalans

- JOAN MIRÓ i la seva obra.
Comentada per Alexandre Cirici Pellicer.
- SUBIRACHS - escultor (estrena)
Comentada per Enric Jardí.
- PAU CASALS
Comentada per Joan Alavedra.

DIUMENGE, 27 - Concert de la Coral del Centre Excursionista de Catalunya a Perpinyà

I

Sigui beneït per sempre
Agnus Dei
Cançó de la Moreneta
Antifona
Invocació del camí
Tenebrae factae sunt
Salve Montserratina

Dom Ireneu Segarra
Narcís Bonet
Antoni Nicolau
Joaquim Homs
Edmon Colomer
Dom Narcís Casanovas
Pau Casals

II

Aloha Oe
Muntanyes regalades
Muntanyes del Canigó
Els Contrabandistes
El cant dels ocells
La Cançó del Mestre Jan
Rosaret del Rosselló
L'Empordà

Montserrat Soler
Montserrat Soler
Nadal Puig
Francesc Pujol
Enric Ribó
Joan Altisent
Angel Colomer
Enric Morera

Piano : Josep Mª Parellada

Direcció : Edmon Colomer

=====

TROBADA AL CANIGÓ

CENTENARI DEL CENTRE EXCURSIONISTA DE CATALUNYA TROBADA AL CANIGÓ

EXCURSIÓ A LA PICA DEL CANIGÓ, EN COMMEMORACIÓ DEL 700 ANIVERSARI DE L'ASCENSIÓ DE PERE EL GRAN, FITA RECONEGUDA A LA HISTÒRIA DE L'ALPINISME.

MIQUEL COLL I ALENTORN, DISSERTARÀ SOBRE «PERE EL GRAN, PROTAGONISTA DE LA PRIMERA AL CANIGÓ», A SANT MIQUEL DE GUIXÀ.

CONCERT PER LA CORAL DEL CENTRE EXCURSIONISTA DE CATALUNYA, DINS LES FESTES DEL CENTENARI DE PAU CASALS I EN OCASIÓ DELS JOCS FLORALS DE LA LLENGUA CATALANA A PERPINYÀ.

FOC DE CAMP, A SANT MIQUEL DE GUIXÀ.

RECEPCIÓ DE LA MUNICIPALITAT DE PERPINYÀ, ALS SOCIS DEL CENTRE EXCURSIONISTA DE CATALUNYA AMB MOTIU DEL SEU CENTENARI I A TOTS ELS EXCURSIONISTES CATALANS, AL PALAU DELS REIS DE MALLORCA A PERPINYÀ.

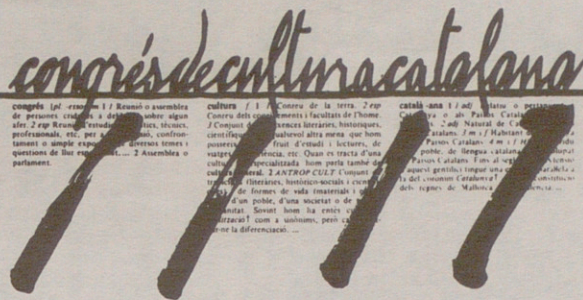
DEL 24 AL 29 DE JUNY DE 1976

ACTES I EXCURSIONS

DIJOUS DIA 24:	ASCENSIÓ A LA PICA DEL CANIGÓ (ITINERARI FACULTATIU).
DIVENDRES DIA 25:	RECEPCIÓ DE LA MUNICIPALITAT DE PERPINYÀ (17 H.).
DISSABTE DIA 26:	ASCENSIÓ A LA PICA DEL CANIGÓ (ITINERARI FACULTATIU). FOC DE CAMP A SANT MIQUEL DE GUIXÀ (22 H.).
DIUMENGE DIA 27:	CONCERT DE LA CORAL DEL CENTRE EXCURSIONISTA DE CATALUNYA, A LA CAPELLA DE SANT DOMÈNEC, DE PERPINYÀ (15 H.).
DILLUNS DIA 28:	ASCENSIÓ A LA PICA DEL CANIGÓ, REPETINT L'ITINERARI SEGUIT PER PERE EL GRAN. DISSERTACIÓ DE MIQUEL COLL I ALENTORN SOBRE «PERE EL GRAN, PROTAGONISTA DE LA PRIMERA AL CANIGÓ», A SANT MIQUEL DE GUIXÀ (21 H.). HOMENATGE AL NOSTRE CONSOCI SENYOR JOSEP MARIA BATISTA I ROCA, AMB MOTIU DE FER MÉS DE 60 ANYS D'ASSOCIAT. LI SERÀ LLIURADA LA MEDALLA D'ARGENT DEL CENTENARI, A SANT MIQUEL DE GUIXÀ (22.30 H.).

ORGANITZACIÓ:

ASSISTÈNCIA	— ELS INTERESSATS PODEN PARTICIPAR A TOTES LES EXCURSIONS I ACTES, COM TAMBÉ FER L'ESTADA, TOTAL O PARCIAL, DELS SIS DIES DE DURADA D'AQUESTA TROBADA.
LOCOMOCIÓ	— AUTOÒMNIBUS ESPECIAL, BARCELONA-PRADA I PRADA-BARCELONA I PELS DESPLAÇAMENTS LOCALS. — VEHICLES PROPIS. — TREN (BARCELONA-PERPINYÀ-PRADA I VICEVERSA).
ESTADA	— CAMPAMENT AL CAMPING MUNICIPAL DE PRADA. — ESTADA A LA RESIDÈNCIA DEL LYCÉE «CHARLES RENOUVIER», A PRADA, AMB PENSIÓ COMPLETA O DORMIR I ESMORZAR SOLAMENT.
INSCRIPCIONS I INFORMACIÓ	— FINS AL DIMECRES DIA 16 DE JUNY DE 1976, A LA SECRETARIA DE LA SECCIÓ DE MUNTANYA DEL CENTRE EXCURSIONISTA DE CATALUNYA, PARADÍS, 10. BARCELONA-2.

Distingit amic,

Com a català "en actiu" que sou, creiem que ja teniu el carnet de congressista. Però a més, confiem que podrieu ajudar-nos en aquesta recta final fent un altre congressista nou, a fi d'arribar a ser els 30.000 que necessitem. Pot ser entre els familiars, els amics, els companys de feina...

Trobareu prou arguments per a convèncer-los: La tasca d'estudi que es fa en els diferents àmbits pot ser molt útil per a la Generalitat. La tasca de sensibilització de les campanyes, amb actes, taules rodones, publicacions, comunicacions a la premsa, ràdio i televisió, és certament important.

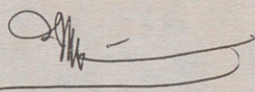
Però sobretot cal que els argumenteu la quantitat d'activitats i de projectes que es poden realitzar encara, si es duplica la xifra de congressistes i com pot fer-se de brillant la clausura del Congrés si tenim el su port de tothom. La Clausura se celebrarà del 21 al 27 de novembre.

Aprofitem aquesta carta per a recordar-vos que hi ha també carnets escolars de congressista que es reparteixen des de moltes escoles. Valen 100 pessetes i donen dret a unes publicacions i adhesius, però sobretot els nens que es fan congressistes prenen consciència de catalanitat. Demaneu-los a les vostres escoles, o bé com plimenteu el butlletí.

Finalment us recordem que el Congrés ha editat moltes publicacions, opuscles, cartells, postals i materials diversos que trobareu a les llibreries o bé ens els podeu demanar i us els trametrem.

Necessitem la vostra col·laboració i la vostra resposta. Hem d'acabar el Congrés d'una manera brillant i eficaç.

Us saluda ben cordialment,

Josep Pi-Suñer Cuberta, Secretari General.

BUTLLETÍ DE SOL·LICITUD AL CONGRÉS DE CULTURA CATALANA

(Enviar-lo al C.C.C. Col·legi d'Advocats de Barcelona, Mallorca, 283 6è pis)

En/Na Telèfon.....
Domicili..... Població.....

- ☐ Vol fer-se congressista per un import de.....(1.000, 3.000, 5.000, 10.000....) i demana que si li envii el carnet corresponent.....Ptes.
- ☐ Vol.....carnet(s) escolar(s) de Cent pessetes per al nen(s).....
..... de l'Escola.....Ptes.
- Adreça completa de l'Escola
Població.....

Vol els següents materials del Congrés:

- ☐ Lot(s) de 4 cartells diversos, 3 adhesius, 21 postals diverses del Congrés, i el joc de l'oca dels P. P. C. C. al preu especial de 500 ptes cada lotPtes.
- ☐ Lot(s) de 8 fulls: Informe sobre l'ús oficial del català, ¿Què és l'autonomia?, La dona i l'autonomia, L'ensenyament i l'autonomia, El moviment obrer i l'autonomia, La sanitat i l'autonomia, La justícia i l'autonomia, Els pagesos i l'autonomia, i 2 llibres: El català al carrer i Price-Congrés, al preu especial de 300 ptes. cada lotPtes.

TOTAL PESSETESPtes.

Pagarà l'import total de pessetes(en lletra).....
Autoritza que aquest import li sigui carregat al compte corrent o llibreta d'estalvi n°.....
de la Caixa o Bancagència del carrern°.....
Població i ingressat a favor de Gestora del Congrés de Cultura Catalana S.A.

Si ho preferiu podeu pagar

contra reembossament
per taló bancari que adjunteu (feu-lo nominatiu a nom de Congrés Cultura Catalana)

Lloc, data i firma.

Nom **ORFEO CATALA**
Domicili **Amadeu Vives, 1**
Població **BARCELONA** Districte **3**
Data inscripció **1 d'abril de 1977**

Quota única 1.000 pessetes (Subvenció al Congrés no inclosa).

Es obligatori presentar el carnet: a) als actes reservats als congressistes.
b) per adquirir les localitats a actes amb preus especials per als congressistes. Cal acompanyar-lo amb l'entrada.

Àmbit (s) **MUSICA**

Soci n° **63180**

Signatura

Antoni Gual

congrés de cultura catalana

congrés [pl. -es] m 1 / Reunió o assemblea de persones cridades a deliberar sobre algun afer. 2 esp Reunió d'estudiosos i tècnics, professionals, etc, per a la discussió, confrontament o simple exposició de diversos temes i qüestions de llur especialitat. ... 2 Assemblea o parlament.

cultura f 1 / 1. Conreu de la terra. 2 esp Conreu dels coneixements i facultats de l'home. 3 Conjunt de ciències literàries, històriques, científiques i qualsevol altra mena que hom posseeix i ha fruit d'estudi i lectures, de viatges i experiència, etc. Quan es tracta d'una cultura especialitzada hom parla també de cultura general. 2 **ANTROPOL** Conjunt de formes de vida (material i espiritual) d'un poble, d'una societat o de tota la humanitat. Sovint hom ha entès cultura i civilització com a sinònims, però s'ha de remarcar-ne la diferenciació. ...

català-ana 1 / adj Relatiu o pertanyent a Catalunya o als Països Catalans o a llurs habitants. 2 adj Natural de Catalunya o dels Països Catalans. 3 m i f Habitant de Catalunya o dels Països Catalans. 4 **ANTROPOL** Individu d'un poble, de llengua catalana, desenvolupat als Països Catalans. Fins al segle XIII l'extensió d'aquest gentilici tingué una evolució paral·lela a la del corònim Catalans. Amb la constitució dels regnes de Mallorca i de València, ...

Títol de Subvenció

Països Catalans

1976/1977

El Sr. (a) **ORFEO CATALA**

Contribueix al finançament del Congrés de Cultura Catalana amb la quantitat de

24.000 pessetes

Ciutat i data

Barcelona, 1 d'abril de 1977

El President

Lluís

El Secretari

Antoni Gual

congrés [pl: -essos m 1 / Reunió o assemblea de persones crides a deliberar sobre algun afer. 2 *esp* Reunió d'estudiosos polítics, tècnics, professionals, etc, per a la discussió, confrontament o simple exposició de diversos temes i qüestions de llur especialitat... 2 Assemblea o parlament.

Cultura *fi* **Conreu** de la terra. 2 *esp.* Conreu dels coneixements i facultats de l'home. 3 *Conjunt de les ciències literàries, històriques, científiques i filosòfiques* al·lusiu a una mena que hom posseeix per fruit d'estudi i lectures, de viatges i experiència, etc. Quan es tracta d'aquesta cultura, s'especialitza hom parla també de cultura general. 2 **ANTROPOLÓGICA** *Conjunt de les ciències* tradicionals (literàries, històrico-socials i científiques) de formes de vida (materials i espirituals) d'un poble, d'una societat o d'una civilització. Sovint hom ha entès per a cultura la civilització com a sinònim, però s'ha subratllat-ne la diferenciació. ...

català -ana *1* *adj* Relatiu o pertanyent a Catalunya o als Països Catalans o a llurs habitants. *2* *adj* Natural de Catalunya o dels Països Catalans. *3* *m i f* *1* *indiv* Català, catalana. *2* *indiv* Individu d'un poble, de llengua catalana, desenvolupat als Països Catalans. *Finals* del segle XIII l'expansió d'aquest gentilici tingué com a conseqüència la revolució paral·lela a la del coronim *Catalan*. Amb la constitució dels regnes de Mallorca i de València, ...

1976/1977

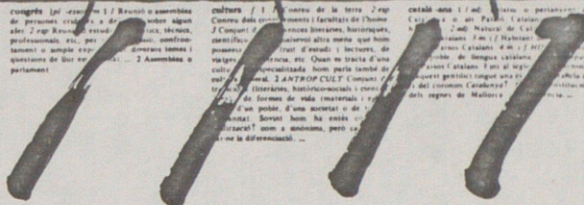
El President

El Secretari

congrés (pel·lícula curta) i *Reunió dels senyors de les premses catalanes* de J. J. Rius i Soler sobre alguns dels líders de l'època. El 1929, amb *La premsa catalana*, professional, estic, puja i baixa, el primer documental sobre la premsa catalana, i el 1930, amb *La premsa catalana*, preguntes de la premsa catalana..., 2. Assemblea o parlament.

Miquel Bes i Calzadilla
Adjunt de Gerència

congrés de cultura catalana

Secretariat Regional a la Catalunya del Nord

Perpinyà, 16 de maig de 1977

Sr. Antoni Sàbat
Secretari General de
l'Orfeó Català
Barcelona

Distingit amic:

M'haureu d'excusar pel retard a donar senyals de vida, especialment pel que fa al projectat concert del vostre Orfeó a Perpinyà el 5 de juny vinent, sobre el qual ja hauríem d'haver parlat abans. He esperat fins avui per tal de mirar d'esgotar totes les possibilitats de fer-lo viable. Dissortadament he de confessar el meu fracàs. No sembla aconsellable de fer un concert ni dissabte al vespre —cosa que tampoc no us és possible, per la distància— ni el diumenge, matí o tarda. La vida moderna fa que Perpinyà es desertifiqui els caps de setmana, tant a l'estiu com a l'hivern, i la gent que es queda a casa sol preferir la televisió. L'experiència ens demostra que els actes celebrats els caps de setmana no són mai gaire concorreguts. No podem, doncs, córrer el risc de fer venir l'Orfeó, amb el prestigi que vehicula, per cantar davant de dues-centes persones, en el millor dels casos. Més que més si el plantejament econòmic es basa en la recaptació per entrada pagada (no tenim cap subvenció), i no veig damunt què d'altre es podria basar. Així, hem de resignar-nos a prescindir del concert de l'Orfeó a Perpinyà.

Deixeu-me agrair-vos la sollicitud amb què havíeu considerat aquesta possibilitat de concert. Esperant de poder col·laborar amb l'Orfeó en altres circumstàncies, us saludo ben atentament i amical

Pel Secretariat Regional

Jordi Planes

ÒMNIUM CULTURAL

Montcada 20 pral
(Palau Dalmases) t. (93) 319 80 50
Barcelona 3

15
setembre
1977
JP/jm

Benvolguts amics,

ens plau adjuntar-vos materials informatius referents a la XXVII FESTA LITERÀRIA DE LA NIT DE SANTA LLÚCIA (Dia-da Crexells), corresponent a enguany.

Són set els premis a obres catalanes que figuren al cartell de la convocatòria conjunta, els quals comprenen: novel·la, poesia, narració, literatura per a infants i per a adolescents, assaig i articles periodístics.

En nom de les editorials (La Galera, Laia, Proa, Selecta, Premsa Catalana i Xarxa Cultural) i propi, us n'agraïrem la difusió amb els mitjans al vostre abast, tot restant a la vostra disposició per als complements informatius que us puguin interessar.

Agraïm la vostra col·laboració i us saludem ben cordialment.

Jaume PLANES i PAHISSA
cap de serveis

ÒMNIUM CULTURAL

XXVII^a FESTA LITERÀRIA DE LA NIT DE SANTA LLÚCIA

CARTELL DE PREMIS

La convocatòria de premis de Santa Llúcia corresponent al 1977 comprèn el 18è premi "Sant Jordi", de novel·la, convocat enguany per Editorial Selecta i dotat, a mitges amb Òmnium Cultural, amb 300.000 ptes; el 19è premi "Carles Riba", de poesia, convocat per Editorial Proa i dotat amb 50.000 ptes; el 25è premi "Víctor Català", de contes i narracions, d'Editorial Selecta, que és dotat amb 30.000 ptes; el 15è premi "Josep M. Folch i Torres", de narracions per a nois i noies, convocat i dotat per Edicions La Gal·lera amb 50.000 ptes, i el 8è premi "Joaquim Ruyra", de literatura juvenil, convocat per Editorial Laia amb 75.000 ptes. de dotació. Premsa Catalana convoca per tercera vegada el premi "Avui", d'articles periodístics, enguany sobre el tema "La televisió catalana"; i Xarxa Cultural s/a en convoca un per a assaigs (continuador en certa forma del "Josep Yxart"), amb una dotació de 100.000 ptes.

Els premis "Aedos", de biografia catalana, i el "Catalonia", de monografies locals i comarcals, corresponents a les editorials Aedos i Selecta respectivament, són convocats anticipadament per al 1978.

Les bases poden ser sol·licitades als mateixos convocants, o bé a la secretaria i a les delegacions d'Òmnium Cultural, associació al servei de la cultura catalana.

La celebració de la Diada Crexells d'adjudicació dels premis és previst de fer-la al Casal de l'Espluga de Francolí (Conca de Barberà).

OMNIUM CULTURAL

XXVII^a FESTA LITERÀRIA DE LA NIT DE SANTA LLÚCIA

DIADA CREXELLS

Enguany celebrem, entre altres coses, el centenari de "L'Atlàntida", de Jacint Verdaguer, poema èpic premiat el 1877 als Jocs Florals de Barcelona. La monumentalitat i el ressò d'aquesta obra (traduïda tot seguit a diverses llengües) fan que hagi estat considerada d'aleshores ençà un símbol de l'afirmació definitiva del català com a llengua literària moderna i del seu reconeixement en l'àmbit d'altres cultures.

El fet, coincident amb el 75è aniversari de la mort de mossèn Cinto, ha estat celebrada de moltes i diverses maneres, i la Diada Crexells d'enguany s'inscriu en el marc de la commemoració, tot remarcant la continuïtat en el conreu de la nostra llengua literària i les fites assolides en el procés de recuperació de la nostra cultura nacional.

Omnium Cultural i les editores convocants dels premis, donen per bo el camí de la represa, iniciat ara fa vint-i-set anys, per l'editor Josep M. Cruzet, i per ben emprats els esforços esmerçats a donar testimoniatge de continuïtat i projecció pública als nostres valors literaris. La Diada Crexells constitueix, doncs, una afirmació de catalanitat, al servei del llibre i de la cultura del nostre poble.

XXVII^a FESTA LITERÀRIA DE LA NIT DE SANTA LLÚCIA

OBRES GUARDONADES EN LA DARRERA CONVOCATÒRIA

El premi "Sant Jordi" 1976 va correspondre a la novel·la El temps de les cireres, de Montserrat Roig, publicada enguany per Edicions 62 a la col·lecció "El balancí"; l'obra finalista, Esquinçalls d'una bandera, d'Oriol Pi de Cabanyes, ha estat publicada per Edicions Proa (Aymà), a la biblioteca "A tot vent". Maria-Mercè Marçal, fou guardonada amb el premi "Carles Riba" pel recull de poemes Cau de llunes, que figura ara entre els "Llibres de l'Òssa Menor" de la mateixa editora. El premi "Víctor Català", de contes i narracions, va correspondre l'any passat a Antoni Mus, de Mallorca, amb el recull Vida i miracles de N'Aineta dels matalassos, editat a la col·lecció "Antílop" d'Editorial Selecta. Edicions La Galera, per la seva banda, ha publicat a la col·lecció "Els grumets de la Galera" la narració infantil L'escarabat verd, de Mercè Canela i Garayoa, guardonada amb el premi "Josep M. Folch i Torres" 1976. El premi "Aedos", de biografia catalana, no va ser adjudicat, per manca de participació, i és convocat anticipadament per al 1978. A La premsa de les comarques gironines, de Jaume Guillaumet, li fou adjudicat el premi "Catalònia", de monografies locals i comarcals, i figura a la Biblioteca Selecta de l'Editorial homònima; aquest premi no consta al cartell d'enguany, sinó que és convocat anticipadament per al 1978. El premi "Joaquim Ruyra", de literatura juvenil, va correspondre a El barcelonauta, de Pep Albanell, editat a la col·lecció "El nus", d'Editorial Laia. El darrer premi "Josep Yxart", antecessor en certa forma de l'actual "Xarxa", fou adjudicat el 1970 a l'assaig d'Osvald Cardona sobre l'Art poètica de Maragall, publicat després per l'Editorial Selecta a la Biblioteca del mateix nom.

[illegible]

Taula rodona: *Galícia, Euskadi i els Països Catalans davant l'autonomia*. Hi intervindran: *Valentín Paz Andrade*, Senador per Galícia; *Manuel de Irujo*, Senador pel País Basc; *Fc. de Paula Burquera*, Diputat pel País Valencià; *Aina*

Moll, de la Comissió de Redacció de l'Estatut d'Autonomia de les Illes; *Jordi Carbonell*, membre de l'Institut d'Estudis Catalans. Moderarà: *Maria Aurèlia Capmany*, escriptora, membre del Consell Assessor del Congrés de Cultura Catalana. Palau de Congressos. Montjuïc.

22

Homenatge dels cantants de la resistència a Andalusia, Aragó, Castella, Euskadi i Galícia als Països Catalans. Hi intervindran: *Enrique Morente*, *Joaquín Carbonell*, *Julia León*, *Mikel Laboa* i *Miro Casabella*, respectivament. Presentarà l'acte *Francesc Candel*, Senador per Catalunya. Presentarà els cantants *Francesc Pi de la Serra*, cantant. Palau de la Música Catalana.

Dissabte, 26

12.30

Inauguració pública de l'Exposició: "Què és i què ha estat la cultura catalana." Fundació Miró. Montjuïc.

17

Taula rodona: *Tres models d'experiències autonòmiques a l'occident: Quebec, Escòcia i Flandes. El problema occità*: Hi intervindran: *Gerald Godin*, Diputat al Parlament del Canadà pel Partit Nacionalista del Quebec; *Tom Nairn*, membre de l'Scottish International Institute; *Willy Kijpers*, Diputat al Parlament belga per la Volksunie i *Robert Lafont*, Vice-president de l'Institut d'Estudis Occitans. Presentarà l'acte *Francesc Vallverdú*, sociolingüista. Palau de Congressos. Montjuïc.

22

Concert de música coral. Participació de corals dels Països Catalans: per Mallorca: Coral Bunyola, director: *Jaume Conti*; pel País Valencià: Coral Algemesí, director: *Didac R. Lluch*; pel Principat de Catalunya: Secretariat d'Orfeons. Dirigirà: *Oriol Martorell*; per Andorra: Coral Roquefort de Sant Julià de Lòria, director: *Daniel Areny*; per la Catalunya Nord: Fanal de Sant Vicenç, director: *Jordi Barre*. Palau de la Música Catalana.

Diumenge, 27

11 - 13

Acte acadèmic de cloenda.

Obertura de l'acte per *Jordi Rubió i Balaguer*, President d'Honor del Congrés de Cultura Catalana.

Memòria d'activitats per *Josep Pi-Suñer*, Secretari General.

Parlaments de *Joan Fuster*, *Joan Martí i Alanís*, *Joan Miró*, *Francesc de B. Moll* i *Pere Ponsich*, Vice-presidents d'Honor del Congrés de Cultura Catalana.

Proclamació del Manifest de la Cultura Catalana, per *Miquel Casals Colldecarrera*. President.

Lliurament del Manifest als Parlamentaris dels Països Catalans.

Lliurament del Manifest al President de la Generalitat de Catalunya Honorable *Josep Tarradellas*.

Palau de Congressos. Montjuïc.

12 - 14

Festival popular a l'explanada de l'Av. Maria Cristina. Actuació de l'Esbart Verdaguer i de la Colla Castellera de Barcelona. Ballada de Sardanes per la Coblà Montjuïc.

13

Actuació per als assistents a l'acte acadèmic.

19

Recepció dels invitats i congressistes estrangers a l'Ajuntament de Barcelona i, tot seguit, visita al Palau de la Generalitat.

Sopar d'honor als invitats i congressistes estrangers. Palau de la Generalitat.

Observacions

Les localitats per a les sessions de cinema, teatre, festival de cançons i concert coral valdran 75 ptes. per als congressistes i 150 ptes. per al públic en general.

Els dies 25 i 26, de 20.30 a 22 i el dia 27 al matí funcionaran les fonts lluminoses.

Per a les intervencions en gallec, basc, francès i anglès hom disposarà d'un servei de traducció simultània.

Venda de localitats: al lloc de les representacions. Qualsevol modificació del programa serà comunicada oportunament a través de la premsa.

congrés de cultura catalana

Barcelona, 11 de novembre de 1.977

Distingit amic congressista,

el Congrés de Cultura Catalana ha representat una reflexió en profunditat sobre els problemes que afecten la nostra cultura i ha esbossat unes línies d'actuació de cara al futur.

Tots els àmbits han presentat les seves resolucions, que han estat aprovades a diverses ciutats dels Països Catalans.

Ara clourem aquest Congrés. Per a aquesta cloenda hem confeccionat un programa obert que presentés la problemàtica de tots i cadascun dels Països Catalans en relació amb el món.

Hem volgut la participació de personalitats del món ibero-americà, del món llatí i del món anglo-saxó, i hem procurat que les mostres culturals fossin d'una vàlua indiscutible.

Però tot això necessita el suport personal i concret de tots els congressistes. Aquests actes han de constituir un èxit de contingut i de participació.

No som els congressistes d'un congrés qualsevol. Aquest congrés és el d'una cultura maltractada i disminuïda que vol la plenitud. Hem de reeixir. Des d'ara, i a la vista del programa, ens hem de considerar solidaris dels actes i hem de prendre la decisió ferma d'assistir-hi. Encara que tinguem dificultats de temps i de desplaçament.

S'hi aplegarà una extraordinària representació de catalanòfils dels més diversos països; cal que demostrem el nostre agraïment per la seva presència.

Ara no ens adonem prou de la importància de l'obra del Congrés; amb la perspectiva històrica podrem valorar-la en allò que val.

Esperem, doncs, que donareu suport a tots els actes de cloenda. La imatge del Congrés anirà lligada també, certament, al relleu que assoleixin els actes finals.

Us saluden ben cordialment,

Miquel Casals i Coldecarrera
President

Josep Pi-Sunyer i Cuberta
Secretari General

[illegible]

Sr. J.A. Maragall
President de l'Orfeó Català
Membre de la Comissió Permanent del
Congrés de Cultura Catalana
BARCELONA

Per als actes finals del Congrés de Cultura Catalana tenim reservat el Palau de la Música Catalana tres dies. Quan vam fer la reserva confíem, i confiem, que les despeses fixes del Palau serien a càrrec nostre però que, en canvi, ens cediríeu gentilmente la sala sense haver-ne de pagar el lloguer. Per formalitzar aquest punt, i abans de signar el contracte corresponent, volem demanar-vos-ho d'una manera formal.

Per totes aquestes consideracions el Comitè Executiu del Congrés de Cultura Catalana us demana formalment, en tant que President:

- a) Que el lloguer del Palau de la Música Catalana sigui considerat com un sacrifici més que l'Orfeó Català fa a la cultura catalana i en sigui condonat en la seva totalitat.
- b) Que ens permeteu, ja que ha estat posat a tots els programes que no podien fer-se a última hora, de començar a les deu del vespre.

Agraïm la vostra atenció i confiem que fareu el gran esforç que representa per a les normes del Palau de trencar els horaris. Us preguem que ens doneu una resposta al més aviat possible.

Miquel Casals Colldecarrera
President

Josep Pi-Suñer Cuberta
Secretari General

Servei de Premsa i Publicacions, ext. 301. — Secretariat General, ext. 302 — Secretariat Cultural, ext. 303 — Campanya "Salvaguarda del Patrimoni Natural", ext. 304 — Campanya "Ús Oficial del Català", ext. 305 — Departament de Promoció, ext. 306 — Departament Econòmic-Financer, ext. 307 — Comptabilitat, ext. 308 — Campanya "Per les Institucions", ext. 311.

Telèfon 215 46 12: Campanya "El Català al Carrer", ext. 24 — Campanya "Sardana a les Escoles", ext. 56. — Servei de Materials del Congrés: València, 290 baixos
(Col·legi de Professors de Dibuix) — Telèfon 215 38 35 — Servei de Radiodifusió, Telèfon 301 70 91.

congrés de cultura catalana

congrés [pl: -essos] *m* 1 *f* Reunió o assemblea de persones cridades a deliberar sobre algun afer. 2 *esp* Reunió d'estudiosos, científics, tècnics, professionals, etc, per a la discussió, confrontament o simple exposició de diversos temes i qüestions de llur especialitat. ... 2 Assemblea o parlament.

cultura *f* 1 *f* Conreu de la terra. 2 *esp* Conreu dels coneixements i facultats de l'home. 3 Conjunt de ciències literàries, històriques, científiques i d'altres, llevat d'altres que hom posseeix i fruit d'estudi i lectures, de viatges i experiència, etc. Quan es tracta d'una cultura no especialitzada hom parla també de cultura general. 2 **ANTROP CULT** Conjunt de tradicions (literàries, històrico-socials i científiques) i de formes de vida (materials i espirituals) d'un poble, d'una societat o de tota la humanitat. Sovint hom ha entès cultura com a sinònims, però cal fer-ne la diferenciació. ...

català -ana 1 *f* adj Relatiu o pertanyent a Catalunya o als Països Catalans. 2 *adj* Natural de Catalunya o dels Països Catalans. 3 *m* i *f* Habitant de Catalunya o dels Països Catalans. 4 *m* i *f* Habitant d'un poble, de llengua catalana o d'origen català. Fins al segle XIX aquest gentilici tingué una extensió paral·lela a la del corònim Catalunya. ... constitució dels regnes de Mallorca, València, ...

títol d'entitat adherida

El President

El Secretari

PAÏSOS CATALANS 1976/1977

congrés de cultura catalana

Distingit senyor,

ens adrecem avui a vostè per a posar-lo al corrent dels objectius de la Campanya Sardanista que ha emprès el Congrés de Cultura Catalana, doncs creiem que vostè pot ajudar-nos per tal d'aconseguir les fites que ens proposem abastar.

Com vostè sap, la sardana és la dansa més representativa de Catalunya; ella és una manifestació viva de la cultura catalana que es transmet d'una generació a l'altra com a símbol de la continuïtat i pervivència de les qualitats peculiars del nostre poble. I precisament l'objectiu de la Campanya que el Congrés de Cultura Catalana ha posat en marxa és el de donar a conèixer la sardana d'una forma massiva i generalitzada a tota la joventut.

Volem portar la sardana a les escoles i posar-la a l'abast de tots els nois i noies del Principat de Catalunya, Catalunya Nord i Andorra, en edat escolar; per aquest fi cal organitzar cursets d'ensenyament de ballar sardanes, la realització dels quals es coordina des d'aquesta Secretaria. Tots els sardanistes nous formats en els esmentats cursets, seran convidats a prendre part el proper dia 12 de juny, en una gran manifestació sardanista infantil i juvenil que tindrà lloc a Barcelona.

És per això que avui li demanem la seva col.laboració: per tal que estudieu la possibilitat de realitzar un curset d'ensenyament de ballar sardanes en el centre que vostè dirigeix; nosaltres des d'ara li oferim tota mena d'informació i la col.laboració que necessiti. D'altra banda i pel cas que ja es porti a terme en aquest centre l'activitat de promoció i difusió sardanista que ara li proposem, li agraïrem ens ho comuniqui; en aquest darrer cas, també voldríem saber si hi ha possibilitats que d'altres nois i noies que no pertanyin al seu centre puguin assistir als cursets que ja es realitzen.

Tot agraïnt d'avançada l'atenció que pugui dedicar a la present, confiem en rebre la seva col.laboració o, si més no, qualsevol mena de suggeriment que vulgui fer-nos per a la realització d'aquesta Campanya que volem sigui obra de tots, d'aquesta Campanya que farà arribar la sardana a tota la joventut catalana, donant a conèixer els valors intrínsecs que resumeixen, dignifiquen i representen fidelment la idiosincràcia del nostre poble.

Sense més, ens acomiadem tot saludant-lo ben atentament.

Congrés de Cultura Catalana
CAMpanya SARDANISTA

COL·LEGI D'ADVOCATS DE BARCELONA Mallorca, 283 Barcelona-9

Telèfon 215 82 00: Secretariat Cultural, ext. 303 - Secretariat General, ext. 306 - Departament Econòmic-Financer, ext. 307 - Departament de Promoció, ext. 306 - Comptabilitat, ext. 308 - Campanya "Salvaguarda del Patrimoni Natural", ext. 304 - Campanya "Ús Oficial del Català", ext. 305 - Campanya "Per les Institucions", ext. 311.

Telèfon 215 46 12: Campanya "El Català al Carrer", ext. 24 - Campanya "Sardana a les Escoles", ext. 56 - Servei de Materials del Congrés, ext. 58.

[illegible]

D'una manera provisional tenim la nostre seu al Centre -- Sant Pere Apòstol, el lloc social del qual és al carrer -- Alt de Sant Pere, nº 25. Per informació en general i reunions de treball ens trobarem cada dimecres a 2/4 de 8 a partir del dia 12 de gener.

ASSOCIACIO D'AMICS DE LES NACIONS UNIDES
ASSOCIACIO CONDAL
ASSOCIACIO PLAÇA BEATES
ASSOCIACIO VEINS "CASC ANTIC"
CASAL DE MONTSERRAT
CATALA ESCACS CLUB
CENTRE SANT PERE APOSTOL
CLUB DE VELLs SANTA MARIA DEL MAR
COLLA IRIS
COMUNITAT CRISTIANA DE L'AJUDA
LLIGA DE LA MARE DE DEU DE MONTSERRAT

Barcelona, 23 de Desembre de 1.976

congrés de cultura catalana

congrés de cultura catalana

congrés de cultura catalana

congrés de cultura catalana

Las entitats sota-signants, que formen part del secretariat local del CONGRES DE CULTURA CATALANA en el barri del " CASC ANTIC " l'hi exposen que en la primera quinçena del mes de març es realitzarà la Presentació del Congrés de Cultura Catalana en el barri, acompanyat de -- tot un seguit d'actes que pretenen sensibilitzar els ciutadans del nostre barri en la necessitat de la normalització de la Cultura Catalana i la seva llengua.

Per tot això demanem l'adhesió a aquest secretariat del PALAU DE LA - MUSICA CATALANA, a la vegada que la prestació desinteressada dels seus locals per la celebració d'un recital de Canço Catalana. Ens --- agradaria que es pugues fer qualsevol dia del 4 al 13 de març.

Agraïem la seva resposta a les dues peticions el mes aviat possible.

Atentament,

ASSOCIACIO D'AMICS DE LES NACIONS UNIDES
ASSOCIACIO CONDAL
ASSOCIACIO PLAÇA BEATES
ASSOCIACIO VEINS "CASC ANTIC"
CASAL DE MONTSERRAT
CATALA ESCACS CLUB
CENTRE SANT PERE APOSTOL
CLUB DE VELLs SANTA MARIA DEL MAR
COLLA IRIS
COMUNITAT CRISTIANA DE L'AJUDA
LLIGA DE LA MARE DE DEU DE MONSERRAT
PENYA CULTURAL BARCELONESA

Barcelona, 30 de Gener de 1.977

La nostre dressa: CENTRE SANT PERE APOSTOL - Alt de Sant Perè, 25 -
El secretariat es reuneix els dimecres a 2/4 de vuit.

9 de març 1977.

AS/Mm.

Secretariat Local
del CONGRÉS DE CULTURA CATALANA
Barri Casc Antic
Centre de Sant Pere Apòstol
Alt de Sant Pere, 25

BARCELONA. 3

Distingits amics,

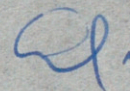
Contestem la vostra carta del dia 30 de gener.

Per als vostres projectes seria molt millor tenir un canvi d'impressions personal, ja que no ens ha estat possible de localitzar una persona determinada que s'ocupi d'aquests afers.

Podeu telefonar-me per a concretar una entrevista.

Us saluda ben cordialment el vostre affm.

ANTONI SABAT I TUBELLA
Director

congrés de cultura catalana

congrés [pl.-en] m 1 / Reunió o assemblea de persones crides a deliberar sobre algun afer. 2 esp Reunió d'estudiosos, científics, professionals, etc, per a l'estudi, confrontament o simple exposició de diversos temes i qüestions de llur especialitat. ... 2 Assemblea o parlament.

cultura / f 1 / Contreu de la terra. 2 esp Contreu dels coneixements i facultats de l'home. 3 Conjunt de ciències literàries, històriques, científiques i filosòfiques, que hom pot desenvolupar a través d'estudi i lectures, de viatges i experiència, etc. Quan es tracta d'una cultura especialitzada hom parla també de cultura popular. 2 ANTROP CULT Conjunt de tradicions (literàries, històrico-socials i científiques) d'un poble, d'una societat o de tota la humanitat. Sovint hom ha entès cultura com a sinònim, però cal tenir-ne la diferenciació. ...

català -ana / 1 / adj Natiu o pertanyent a Catalunya o als Països Catalans. 2 adj Natural de Catalunya. 3 m i f Habitant de Catalunya. 4 m i f Habitant de Catalunya. 5 m i f Poble, de llengua catalana. 6 m i f País o Països Catalans. Fins al segle XIX aquest gentilici tingué una connotació negativa, ja que s'oposava a la constitució dels regnes de Mallorca i València. ...

Adreceu els butlletins complimentats a la vostra Caixa, al Banc o a les Entitats col·laboradores del Congrés. O bé directament a:

- Barcelona** Col·legi d'Advocats. Carrer de Mallorca núm. 283, 6^e
Telèfon 215 82 00/12/16
- València** Carrer Moratín núm. 15 p 8
Tel. 322 58 19
- Ciutat de Mallorca** Col·legi d'Arquitectes
Carrer de la Portella, 14
Tel. 22 20 42/45
- Andorra** Carrer Sant Antoni núm. 5, 4^{rt}
Tel. 22.310. Les Escaldes
- Perpinyà** Biblioteca Catalana
2, carrer de Franklin 66000
Tel. 34 40 81

Si viviu als Països Catalans
heu de fer-vos
membres congressistes.

FINANÇAMENT

El pressupost previst és de 103.000.000,- de pessetes per al Congrés, i de 117.000.000,- per a la Fundació subsegüent.
Els drets d'inscripció com a congressista s'han establert en 1.000 pessetes. Però a més s'han emès TÍTOLS DE SUBVENCIÓ al Congrés que són de 2.000, 4.000, 9.000, 24.000, 49.000 i 99.000 pessetes.
Doncs bé: Els congressistes amb l'import del carnet financen les despeses organitzatives, les trameses de comunicacions, la propaganda, els actes acadèmics, tota mena d'impressos i de cartells.
I amb els Títols de Subvenció es podran atendre les campanyes, les edicions de llibres i de publicacions de les resolucions, les exposicions, les creacions de mitjans de difusió cultural, les pel·lícules, (els doblatges de pel·lícules) ...
Tot el que resti servirà per iniciar el Fons de la Fundació del Congrés, que es nodrirà a més amb aportacions especials de persones, entitats, empreses, ajuntaments, etc. L'aportació feta pel Sr. Pau Vila, de 500.000,- pessetes, import íntegre del Premi d'Honor de les Lletres Catalanes que li fou atorgat enguany, es destina a iniciar el Fons de la Fundació.
Hi ha pocs països que paguin tant individualment per a mantenir la pròpia Cultura. Mai tan ben dit que la Cultura Catalana és una cultura de peatge.

DATES I LLOCS DELS ACTES FINALS DEL CONGRÉS.
ANY 1977

abril	16	Perpinyà	Acte final de l'àmbit d'Antropologia i folklore.
maig	8	Reus	Acte final de l'àmbit d'Arquitectura i Disseny.
maig	15	Lleida	Acte final de l'àmbit d'Agricultura.
		Alacant/Elx	Acte final de l'àmbit de Teatre.
maig	19	Sabadell	Acte final de l'àmbit d'Esport i Lleure.
		Figuera	Acte final de l'àmbit de Mitjans de Comunicació.
maig	29	Mallorca	Acte final de l'àmbit de Literatura.
		Tarragona	Acte final de l'àmbit del Fet Religiós.
juny	5	Vilanova i la Geltrú	Acte final de l'àmbit de Navegació i Pesca.
		Maó	Acte final de l'àmbit de Música.
juny	9	Terrassa	Acte final de l'àmbit d'Estructura Sanitària.
		Alcoi	Acte final de l'àmbit d'Indústria.
juny	12		Actes finals de la campanya de Revitalització dels Valors Populars i del Folklore.
		A Barcelona (P. de Gràcia)	Ballada dels nous sardanistes escolars i castellers.
		A València	Festival de Dansa Popular.
		A Ciutat de Mallorca	Festival de Cançó Popular.
juny	19	Balaguer	Acte final de l'àmbit d'Història.
		Eivissa	Acte final de l'àmbit d'Arts Plàstiques.
setembre	17	Lloret	Acte final de l'àmbit de Turisme.
		Manresa	Acte final de l'àmbit de Dret.
setembre	25	Vic	Acte final de l'àmbit de Llengua.
		Tortosa	Acte final de l'àmbit d'Ordenació del Territori.
octubre	2	Andorra	Acte final de l'àmbit d'Estructura Educativa.
		L'Hospitalet de Ll.	Acte final de l'àmbit de Cinema.
octubre	15	Olot	Acte final de la campanya per la Salvaguarda del Patrimoni Natural.
octubre	16	Badalona	Acte final de l'àmbit de Recerca.
		Castelló	Acte final de l'àmbit d'Institucions.
octubre	23	Gandia	Acte final de la campanya per a l'Ús oficial del Català.
octubre	23	Girona	Acte final de l'àmbit d'Estructura Social.
		València	Acte final de l'àmbit d'Economia.
octubre	30	Cornellà	Acte final de la campanya per les Institucions.
novembre	5	Mataró	Acte final de la campanya per la definició del Territori i la Identificació lingüística. (El Català al Carrer)
novembre	6		Votació per demarcacions territorials del contingut total del MANIFEST DE LA CULTURA CATALANA.
novembre	27		CLAUSURA CONJUNTA DEL CONGRÉS.

congrés de cultura catalana

congrés [pl.-en] m 1 / Reunió o assemblea de persones crides a deliberar sobre algun afer. 2 esp Reunió d'estudiosos, científics, professionals, etc, per a l'estudi, confrontament o simple exposició de diversos temes i qüestions de llur especialitat. ... 2 Assemblea o parlament.

cultura / f 1 / Contreu de la terra. 2 esp Contreu dels coneixements i facultats de l'home. 3 Conjunt de ciències literàries, històriques, científiques i filosòfiques, que hom pot desenvolupar a través d'estudi i lectures, de viatges i experiència, etc. Quan es tracta d'una cultura especialitzada hom parla també de cultura popular. 2 ANTROP CULT Conjunt de tradicions (literàries, històrico-socials i científiques) d'un poble, d'una societat o de tota la humanitat. Sovint hom ha entès cultura com a sinònim, però cal tenir-ne la diferenciació. ...

català -ana / 1 / adj Natiu o pertanyent a Catalunya o als Països Catalans. 2 adj Natural de Catalunya. 3 m i f Habitant de Catalunya. 4 m i f Habitant de Catalunya. 5 m i f Poble, de llengua catalana. 6 m i f País o Països Catalans. Fins al segle XIX aquest gentilici tingué una connotació negativa, ja que s'oposava a la constitució dels regnes de Mallorca i València. ...

1 Esforç col·lectiu

El Congrés de Cultura Catalana és una reunió i una conjunció d'esforços dels ciutadans dels Països Catalans que, conscients de la situació de la seva cultura considerada en els seus aspectes més diversos, s'apleguen en una empresa col·lectiva per a treballar bàsicament en tres objectius:

3 Objectius

Estudiar els problemes, la situació de la Cultura Catalana i proposar-ne solucions per al futur.

Sensibilitzar el nombre més gran possible de ciutadans de l'abast dels problemes i de la necessitat de solucionar-los.

Iniciar la creació d'una sèrie de mitjans indispensables per a ser una cultura desenvolupada normalment.

2 Conviccions

Estem convençuts que aquests tres objectius no es poden basar en l'evocació més o menys nostàlgica o sentimental del passat. Estem convençuts, també, que no pot bastir-se cap projecte de futur que serveixi per a la totalitat dels qui vivim i treballem als Països Catalans sense la recuperació de la identitat col·lectiva d'aquests Països i sense donar totes les possibilitats de plenitud a la nostra cultura, que ens és o se'ns farà pròpia, i tard o d'hora ens marcarà individualment i col·lectivament.

AQUEST CONGRÉS ENS AFECTA A TOTS

NECESSITAT DEL CONGRÉS DE CULTURA CATALANA

A tot el món s'ha comprès que la diversitat cultural és un patrimoni que enriqueix la humanitat. La declaració de la UNESCO de setembre de 1967 expressa categòricament el dret dels pobles a perseverar en la pròpia existència i el deure per part dels estats constituïts de procurar i possibilitar aquesta plenitud.

La cultura catalana es troba en una situació d'anormalitat perquè aquest principi no solament no s'ha aplicat sinó que des de fa segles s'han fet els possibles per a desvirtuar la seva personalitat. I s'ha aconseguit a més d'introduir en la nostra comunitat una veritable confusió sobre la pròpia identitat col·lectiva i sobre els límits reals d'aquesta cultura. Fins i tot alguns posen en qüestió com es pot conjugar la idea d'universalitat que tots portem a dins amb aquesta necessitat d'afirmació de la pròpia nacionalitat.

Ens trobem ara davant d'una cruïlla històrica amb tres alternatives possibles:

- a) Renunciar a la nostra identitat per acabar desapareixent com a poble.
 - b) Anar fent. Ni deixar de ser del tot, ni ésser plenament. És un camí que també ens podria dur a la desaparició.
 - c) La tercera alternativa és prendre consciència que no hi ha cap més sortida possible per a la nostra plenitud individual i col·lectiva que recuperar la nostra personalitat de catalans. Aquest és l'únic camí que té veritablement sentit. I hem d'agafar-lo sense vacil·lacions, i per això no valen els verbalismes. Tampoc no valen els purs voluntarismes.
- Cal fer un esforç ordenat i constant. Cal fer un balanç de situació per a establir quines són les nostres mancances. Cal sensibilitzar-nos de l'anormalitat en què es desenrotlla la nostra cultura i adonar-nos de quina és la nostra identitat personal i col·lectiva.

Amb aquesta presa de consciència, amb el decidit propòsit de desencaixar aquest esforç col·lectiu, ha nascut el Congrés de Cultura Catalana.

ELS OBJECTIUS DEL CONGRÉS

PRIMER OBJECTIU

Estudiar els problemes, proposar unes solucions i redactar un **MANIFEST DE LA CULTURA CATALANA** que serveixi per a bastir una política cultural vàlida de cara al futur. Hem dividit el treball en vint-i-cinc seccions o àmbits:

La llengua	El turisme
L'estructura educativa	Música
La recerca	Cinema
La història	Literatura
L'estructura social	Arts Plàstiques
El dret	Teatre
Les institucions	Arquitectura i Disseny
L'ordenació del territori	L'antropologia i el folklore
L'economia	L'esport i el lleure
L'estructura sanitària	Els mitjans de comunicació
La indústria	El fet religiós
L'agricultura	La projecció exterior de la c.c.
La navegació i la pesca	

Com es pot veure, no es tracta solament d'un congrés de llengua, de literatura o d'art. S'hi inclouen a més totes les altres expressions del fet de viure i de crear, tots els problemes, totes les conflictitats del nostre fet col·lectiu.

SEGON OBJECTIU

Les campanyes de sensibilització.— Mentre duren els estudis i s'estableixen les conclusions de cada sector o àmbit, s'endegaran paral·lelament unes campanyes per a sensibilitzar el nostre poble de la anormalitat en què es desenvolupa la seva cultura, per a fer-li conèixer quina és la seva identitat personal i col·lectiva i per a començar a treure els obstacles que barren el pas a la nostra plenitud com a persones i com a poble.

S'han previst les campanyes següents:

Campanya per a la salvaguarda del patrimoni natural

Cal salvar el patrimoni que ens ofereix la natura, preservar el medi ambient, evitar la destrucció del paisatge, els amuntegaments d'habitatges, la creació de barriades sense serveis...

Campanya per a la definició del territori i la identificació lingüística (El català al carrer)

Hem de fer possible que tots ens adonem que vivim en una àrea cultural catalana. Cartells, rètols, plaques de carrers, etc., per una banda; impressos, cartes, anuncis, programes d'actes, butlletins d'entitats, talaris de xecs, telegrams, serveis, entrades a espectacles, etc., per una altra.

Dintre d'aquesta campanya, caldria posar rètols a les entrades i sortides de comarques, explicar amb mosaics les característiques dels nostres monuments, etc.

També serà objecte d'aquesta campanya la rectificació dels noms de lloc descatalanitzats.

Campanya per a l'ús oficial del català

Hem d'aconseguir aquest ús a tots els estaments oficials i a l'ensenyament general, des del primari fins a l'universitari. Aquesta campanya preveu la recollida massiva de signatures per tal de fer palesa la necessitat que la llengua catalana recuperi els seus drets oficials.

Campanya per a la revitalització dels valors populars i del folklore

Hem d'inventariar-los, hem de promoure'ls, hem de dinamitzar-los. A Andorra, a la Catalunya Nord i al Principat es proposa la intensificació de l'ensenyament de la sardana a les escoles; uns quants milers de nous sardanistes escolars, que hagin après la sardana en el curs del Congrés, faran una ballada col·lectiva a final de curs.

Al País Valencià i a les Illes caldria completar la recopilació de tot el folklore, cançó, dansa, etc...

TERCER OBJECTIU

Creació de mitjans d'infraestructura i de difusió cultural — S'han de potenciar les eines que facin possible la normalització de la nostra cultura: Llibres d'ensenyament des del primari a l'universitari superior, vocabularis científics i tècnics pel·lícules culturals i educatives, doblatges de pel·lícules, muntatges teatrals, exposicions explicatives del nostre passat i el nostre present.

En definitiva, realitzacions que només es podran aconseguir comptant amb la conjunció d'esforços i de recursos que un congrés d'aquest abast és capaç de mobilitzar. Aquestes iniciatives són les que s'han d'iniciar ara i que s'han de continuar quan s'acabi el Congrés a través d'una fundació que es crearà amb aquesta finalitat.

COM PARTICIPEN ELS CONGRESSISTES

a) **Amb estudis i debats** sobre els àmbits o seccions que més els interessin dels establerts (si estan interessats a participar en més d'un àmbit han d'especificar-ho de manera expressa, però no poden inscriure's a més de tres).

Els inscrits a cada secció o àmbit votaran l'articulat del Manifest: Primer la part que correspongui a la secció on s'han inscrit; després, quan el Manifest sigui redactat, el votaran en conjunt, abans de la seva proclamació a la sessió final.

Presentaran les mocions als textos de les seccions o àmbits i els defensaran al moment oportú.

b) **En la realització de les campanyes.** — Els congressistes donaran suport especialment a alguna de les campanyes que s'han especificat, segons la disponibilitat de cadascú.

c) Podran treballar en el Congrés organitzant els actes, fent nous congressistes, fent suggeriments, coordinant, etc. Hom preveu reduccions de preu als congressistes en actes del Congrés no gratuïts, en les edicions...

ETAPES DEL CONGRÉS

1ª) Del desembre de 1976 al març de 1977

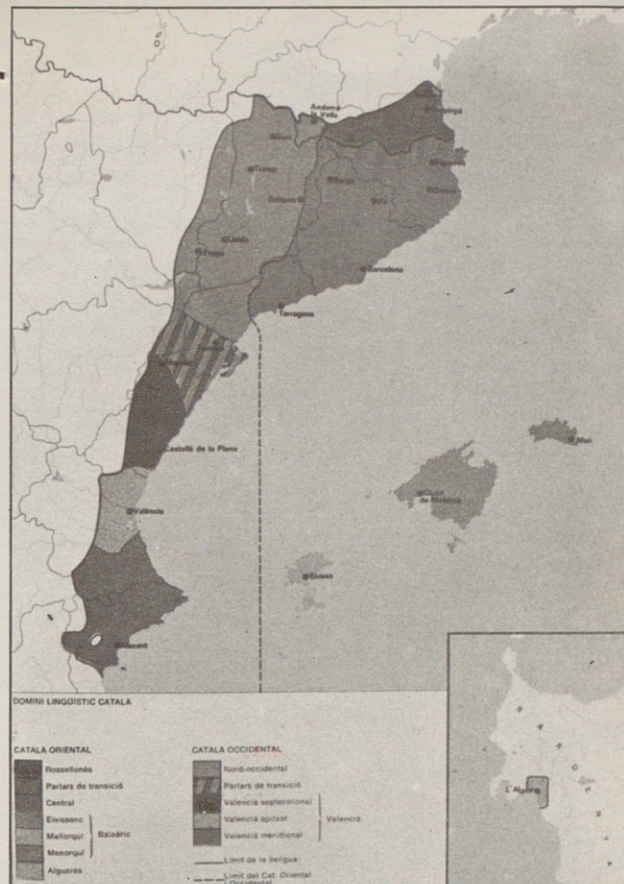
- Promoció i inscripció dels membres congressistes, venda de títols.
- Inici de les campanyes.
- Estudis dels diferents àmbits o seccions i preparació del Manifest de la Cultura Catalana.

2ª) De l'abril a l'octubre de 1977

- Debats sobre les resolucions dels diferents àmbits o seccions.
- Presentació de mocions.
- Celebració successiva de les sessions finals de cada àmbit a diverses poblacions dels Països Catalans. En aquestes sessions es votaran les mocions presentades i els articulats del Manifest.
- Continuació de les campanyes, presentació de muntatges teatrals, etc.

3ª) D'octubre a novembre de 1977

- Inauguració de les exposicions i mostres.
- Votació per territoris del redactat final del Manifest de la Cultura Catalana.
- Clausura del Congrés amb la proclamació del Manifest.

Mapa Lingüístic dels Països Catalans
(de la Gran Enciclopèdia Catalana)

El Patronat d'Honor del Congrés és format pel doctor Jordi Rubió i Balaguer com a president d'honor i cinc vice-presidents d'honor: el pintor Joan Miró, pel Principat, el filòleg Francesc de Borja Moll, per les Illes; l'escriptor Joan Fuster, pel País Valencià; l'arqueòleg Pere Ponsich, per la Catalunya Nord; i Monsenyor Joan Martí i Alanís, per Andorra. El Congrés és regit per una Comissió Permanent i un Comitè Executiu, elegits d'entre les 1.200 entitats adherides. Són president i secretari d'ambdós el Degà i el Secretari del Col·legi d'Advocats de Barcelona, senyors Miquel Casals i Col·decarrera i Josep Pi-Sunyer i Cuberta.

CONSELL ASSESSOR DEL SECRETARIAT CULTURAL

És l'organisme encarregat de vetllar pel nivell intel·lectual i científic dels treballs dels diferents àmbits i perquè s'adiguin amb les bases definitòries del Congrés.

Es constitueix per: Pau Vila, com a president, Bartomeu Barceló, Josep Benet, Oriol de Bolós, Maria Aurèlia Capmany, Jordi Carbonell, Marta Mata, Josep Pintó, Manuel Sanchís Guarnier i Joan Triadó, com a vocals.

Aquest Consell també tindrà cura del text definitiu del Manifest de la Cultura Catalana.

En/Na

Domicili

Població

Abonarà l'import de Mil pessetes, per la Caixa o Banc corresponent al **Carnet de Congressista** 1.000'

A més vol adquirir **Títols de Subvenció al Congrés** per a finançar les campanyes i la creació de mitjans de difusió cultural, per un import de:

- ☐ dues mil pessetes
- ☐ quatre mil pessetes
- ☐ nou mil pessetes
- ☐ vint-i-quatre mil pessetes
- ☐ quaranta-nou mil pessetes
- ☐ noranta nou mil pessetes
- ☐ cent noranta-nou mil pessetes

TOTAL

Pagará l'import total de pessetes (en lletra)

Autoritza que aquest import li sigui carregat al compte corrent o llibreta

d'estalvi núm de la Caixa o Banc

agència del carrer Núm Població

i ingressat a favor de Gestora del Congrés de Cultura Catalana, S.A.

Lloc, data i firma

En/Na

Domicili

Població

..... Districte

Tel. part. Tel. Feina

Lloc naixement Edat

Llengua habitual familiar

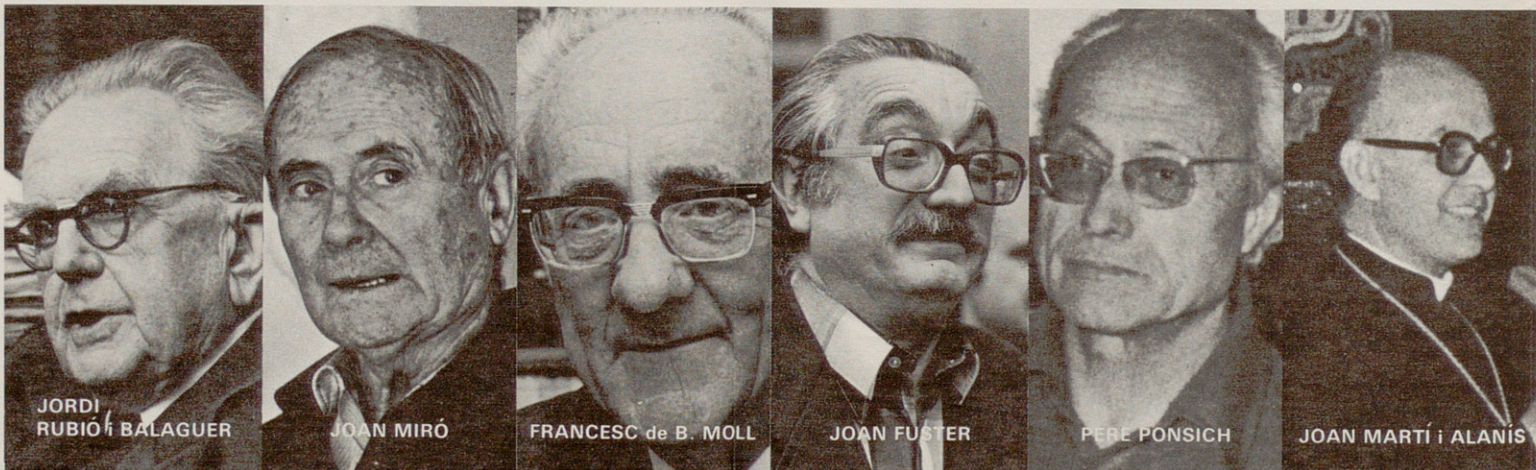
Professió

Estudis

Desitjo ésser inscrit a l'àmbit:
(Si esteu molt interessats a inscriure-us a més d'un àmbit, assenyalau-ho de manera especial -màxim tres àmbits)

Donaré suport d'una manera especial a la campanya:

Lloc, data i firma

1977

1976

1975

1974

1973

1972

1971

1970

MONTSERRAT

8ª Renovació de la flama de la llengua

20
DE FEBRER
DE 1977

comissió per a l'organització de la llengua catalana
comissió de cultura catalana

Organització:

Entitats de les comarques de Lleida
de la FEDERACIÓ CATALANA DE MUNTANYISME

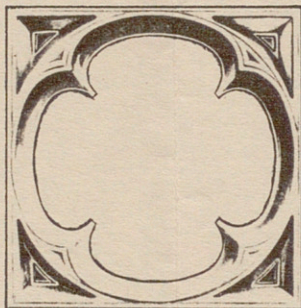
Coordinació:

Centre Comarcal Lleidatà de Barcelona

ÉS UNA COL.LABORACIÓ

DEL

**BANC
OCCIDENTAL**

OR i FOC

PAPERS PINTATS

Avgda. de Roma, 109 - Tel. 230 64 21 - Galileu, 135 - Tel 339 47 45 - BARCELONA
239 14 11

AL SERVEI DE CATALUNYA

ÚLTIMES NOVETATS EN DECORACIÓ
MOQUETES-PAPER JAPONÈS-MURALS FOTOGRÀFICS-PAPERS TÈXTILS DE PARET

LA FLAMA DE LA LLENGUA CATALANA

FORÇA DE LA RAÓ D'UN POBLE

La renovació de la Flama de la Llengua Catalana ha estat i és en honor del seu revificador Pompeu Fabra, i una abrivada afirmació de la nostra catalanitat. Enguany és urgent garfir la torxa encesa i dur-la ben alta, talment una Marxa de la Llibertat, perquè estem vivint un moment crucial, pel reconeixement del dret del nostre poble.

Tants anys d'imposició aguditzà un mecanisme de defensa. Els catalans per mantenir un mínim de dignitat vàrem ser abocats a refugiar-nos en un intimisme de catacumbes. Aïllament que ha deixat marcat un séc, fins i tot en el mateix caràcter del poble català.

El dret d'ésser dels Països Catalans és irrenunciable.

Avui vivim un moment en el qual es fa imperativa l'acció resoluta, comunitària. El camí, ara, l'hem de fressar nosaltres, cada un "de cara al vent" com ho faran els milers de muntanyencs de les comarques lleidatanes que, de Prada de Conflent duran LA FLAMA enlaire amb tot l'esclat, fins abrandar la LLANTIA del Monestir de Montserrat, cor i llar del nostre esperit.

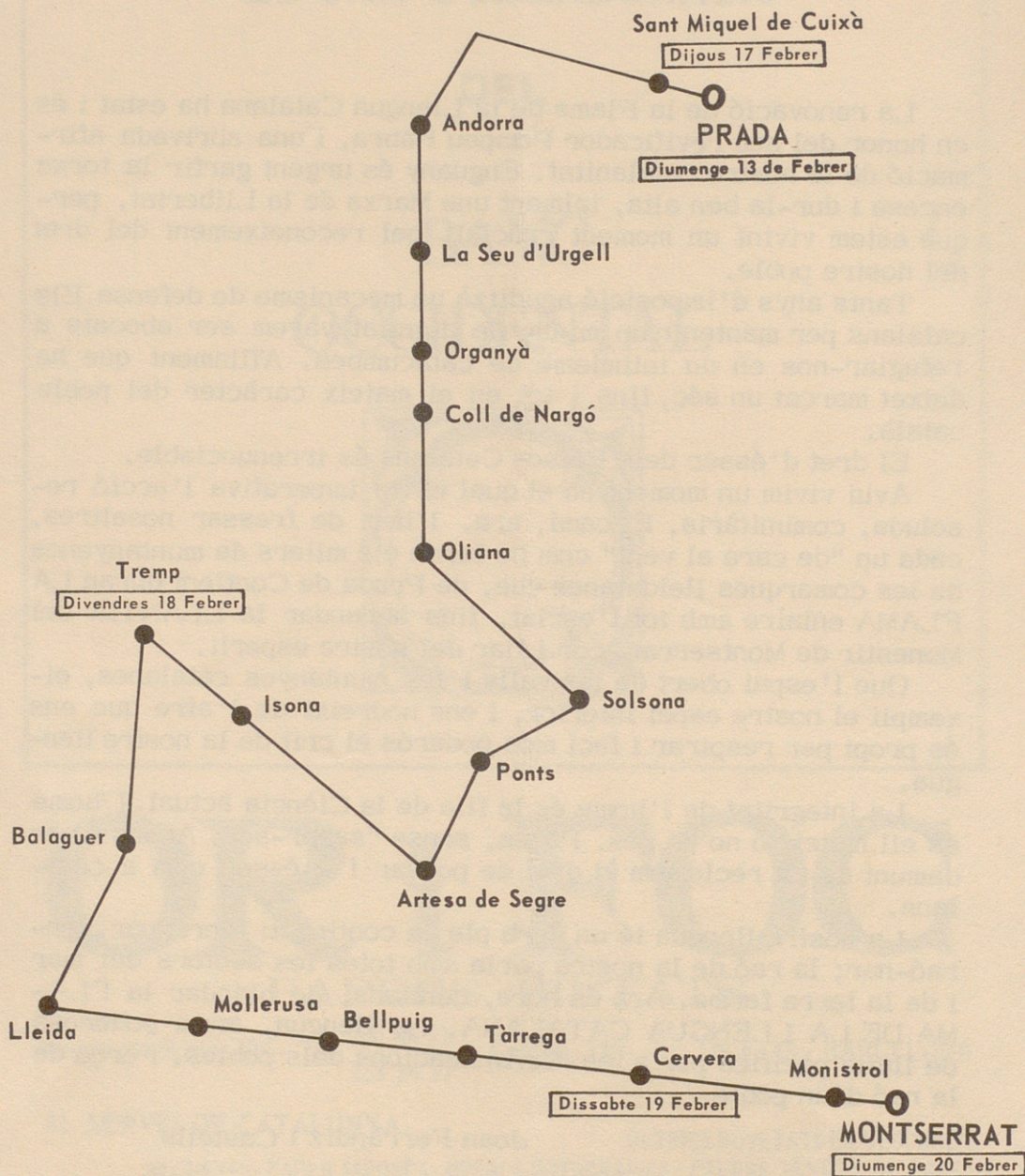
Que l'espai obert de les valls i les muntanyes catalanes, eixampli el nostre espai interior, i ens nodreixi de l'aire que ens és propi per respirar i faci més poderós el crit de la nostra llengua.

La integritat de l'home és la fita de la Ciència actual. L'home és ell mateix o no és res. Passa, sense "saber-se". Abans i per damunt de tot reclamem el dret de pensar i d'ésser com a catalans.

La nostra llengua té un verb ple de contingut: enraonar, enraó-nar; la raó de la nostra parla amb totes les sentors del mar i de la terra ferma. Ara és hora, catalans, de blandar la FLAMA DE LA LLENGUA CATALANA. La llengua, arma poderosa de lluita pacífica per a les reivindicacions dels pobles. Força de la raó d'un poble.

Joan Ferràndiz i Castells

RUTA DE LA FLAMA

ACTES

A les 8 del matí.- Concentració de les Flames de tots els Països Catalans a la plaça de l'Ajuntament de Monistrol de Montserrat.

- A 3/4 d'onze.- Arribada de la Flama de la Llengua Catalana des de Prada de Conflent (tomba del mestre Fabra) a l'atri del Monestir de Montserrat i rebuda per la seva Escolania.
- Missa concelebrada per l'abat dom Cassià M. Just, l'arquebisbe doctor Pont i Gol, i els bisbes doctors Malla i Call, i Martí i Alanís.
 - A l'ofertori es presentaran les ofrenes de les comarques lleidatanes de ruta i demés comarques dels Països Catalans.
 - Lectura del missatge-ofrena a la Verge.
- A les 12.- Encesa de la llàntia a l'atri en presència de les personalitats invitades i tot el poble.
- Acte acadèmic d'exaltació de la Llengua pels representants del País Valencià, Andorra, les Illes, Catalunya Nord i el Principat, senyors Eliseu Climent, Joan Burgués, Francesc de B. Moll, Miquel Mallol, i Carles Muñoz i Espinalt respectivament. Cloenda del pare Abat.
 - Ballada de Sardanes a la plaça del Monestir per la Cobla Montjuïc.
 - Actuació dels Castellers de Barcelona.
 - Cantants de la Cançó Catalana.
- A la 1 de la tarda.- Cant de la Salve, per l'Escolania de Montserrat i, seguidament i a la mateixa Basílica, concert per l'Orfeó Lleidatà.
-

A les 4.- Ballada de Sardanes per la Cobla Montjuïc.

UNA FLAMA VIVA

El dia 20 d'octubre de 1968 va ésser dipositada a Montserrat la Flama de la Llengua Catalana. Així es complia la voluntat de tots els excursionistes catalans que havien volgut encendre aquesta Flama a Prada i portar-la a peu fins al monestir de Montserrat, per honrar la memòria de Pompeu Fabra en escaure's el centenari de la seva naixença.

Fabra, també excursionista de cor, havia dedicat la vida a treballar per poder oferir a tots els catalans una llengua moderna i apta per a totes les branques d'una cultura normalitzada i nosaltres, com a catalans i excursionistes, volíem testimoniar-li el nostre agraïment perpetu i alhora deixar constància de fidelitat indeclinable envers aquesta llengua que ens agermana i ens defineix com a poble.

Han passat vuit anys i avui constatem amb goig com aquesta Flama ha anat esdevenint símbol d'una voluntat que segueix essent en primera línia en la dura però esperançadora lluita per a la recuperació de la nostra identitat col·lectiva. El Congrés de Cultura Catalana, en incorporar-la als actes que patrocina, dona fe d'aquesta vigència.

Per complir amb un compromís contret a consciència i a tot risc, els excursionistes renovem cada any aquest vot de fidelitat amb la nostra presència a Montserrat. Enguany, i justament avui que fa 109 anys de la naixença del Mestre, hi tornem atenent la crida de les entitats excursionistes de les terres nord-occidentals del Principat, aglutinades a l'entorn del Centre Comarcal Lleidatà, que tenen cura d'aquesta VIII^a Renovació de la Flama de la Llengua Catalana.

I hi tornem convençuts, com sempre, que la nostra presència davant la Mare de Déu de Montserrat, vetlladora amatent d'aquesta Flama, ens ajuda a refermar la voluntat de complir amb tota la funció cívica que comporta la nostra irrenunciable condició de catalans.

Jordi Mir

COL.LABOREN EN ELS ACTES D'AQUESTA DIADA DE LA

8ª RENOVACIÓ DE LA FLAMA DE LA LLENGUA CATALANA

Federació Catalana de Muntanyisme i entitats
federades de les comarques lleidatanes.

Centre excursionista de Lleida

Centre excursionista del Solsonès

Centre excursionista de Balaguer

Centre excursionista de Tàrrrega

Centre excursionista de Tremp

Centre excursionista de Cervera

Centre excursionista de La Seu d'Urgell

Entitats excursionistes dels PP. CC.

Òmnium Cultural

Congrés de Cultura Catalana

Obra del Ballet Popular

Agrupació Cultural Folklòrica

Federació d'Associacions de Veïns de Barcelona

Grup Tradicions i Costums

Casals Catalans a l'estranger

Sardanes i Esplai

COORDINADOR:

CENTRE COMARCAL LLEIDATÀ DE BARCELONA

CINQUANTENARI DEL

**CENTRE COMARCAL LLEIDATÀ
DE BARCELONA**

[illegible]

Barcelona, Febrer de 1977

Distingits amics:

Simultàniament a la carta que us vam trametre demanant la vostra col.laboració per a l'inscripció de congressistes, a vosaltres com a Entitat i entre els vostres membres, ens plau d'adjuntar-vos el Títol d'ENTITAT ADHERIDA.

Agraint el vostre interès i esperant la vostra resposta a la nostra sol·licitud, ens plau de saludar-vos ben cordialment.

Josep Espar i Tícó